Ч. 247 (15.048). Львів, неділя 6. листопада за 1938. Оплата поштова мiсячно з гiвкою. Рік L.??

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 501.060
„ Банку Чеських Леґіон Прага „Діло".
Рукописів не звертаємо

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ
місячно (з книжкою) 5.00 зол.
чвертьрічно . . . 15.00 „
піврічно . . . . . 30.00 „
річно . . . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛ. КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА" В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ

Складайте свої ощадности і всяку часово зайву готівку

в ЦЕНТРОБАНКУ

У ЛЬВОВІ ПРИ ВУЛИЦІ ТРЕТЬОГО МАЯ Ч. 15,

бо це не тільки безпечна і корисна для Вас лькната, але це рівночасно живчик для нашого господарсько-кооперативного організму. Центробанк акредитує наші кооперативні централі, Українбанки, Повітові Союзи, Районові Молочарні та ввесь кооперативний промисл.

ПАШУ І ЗБІЖЖЯ

висліди Вашої цілорічної праці і головні засоби на життя, обезпечуйтеся від огню

в ТОВАРИСТВІ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„Дністер",

ЛЬВІВ, ВУЛ. РУСЬКА Ч. 20.

ЦЕНТРАЛЬНА

Малопольська Кас Ощадности

У Л.. ОВ.

(раніше Галиц. Каса Ощадности)

РІК ОСН... ВАННЯ 184. р.

Устан... публичного права.

Видає ощадно... ві книжечки на імя і преданика

з ...рукою держави

Веде рахунки біжучі і чекові.

РЕЗЕРВОВІ ФОНДИ: 5,663.000 зол.

Замісцеві вплати — П. К. О. 500.198.

Дипльоматична акція прем. о. А. Волошина

ВРЯТУВАЛА ДЛЯ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ СЕВЛЮШ.

Словацькі радіостації передали розмову з премієром о. Волошином підчас його побуту у Празі. О. А. Волошин заявив: З рішенням арбітражу мусимо погодитися, бо воно невідкличне. Я все зробив, що було в моїх силах, щоби врятувати що можливо. В останньому моменті я врятував для нас Севлюш з його плодючою околицею. Наша делеґація мала у Відні великі симпатії. Побіч чеського і словацького прапору МАЯВ НА ДОМІ НАШОЇ СПІЛЬНОЇ ДЕЛЕҐАЦІЇ (ҐРАНД-ГОТЕЛЬ) ТАКОЖ ЖОВТО-БЛАКИТНИЙ ПРАПОР КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ. Я ПЕРЕВІВ РОЗМОВИ З НІМЕЦЬКИМ МІНІСТРОМ ЗАКОРД. СПРАВ ФОН РІБЕНТРОПОМ І З ІТАЛІЙСЬКИМ МІНІСТРОМ ЧІЯНО. ВОНИ З ВЕЛИКИМ ЗАЦІКАВЛЕННЯМ СЛІДКУЮТЬ ЗА НАШОЮ ПРАЦЕЮ ТА ЗАПЕВНИЛИ МЕНЕ ПРО ПІДДЕРЖКУ ІХНІХ ДЕРЖАВ У ГОСПОДАРСЬКІЙ РОЗБУДОВІ НАШОГО КРАЮ."

ПРЕМІЄР КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ НЕ ВИГОЛОСИВ ПРОМОВИ.

Прем. о. А. Волошин не виголосив промови, заповідженої на вчора (пятниця) на год. 22.10, бо у міжчасі він виїхав з Праги до Берліна.

Уряд Карпатської України перенісся до Хусту.

Як подають з Праги, уряд Карпатської України перенісся з Ужгороду до Хусту, який став столицею Карпатської України. Окружний суд, дирекція поліції та команда жандармерії переїхали до Березного; інші уряди постепенно перенесуться до інших місцевостей.

——o——

Румунський уряд прохарчує Карпатську Україну.

Румунський уряд рішив засобити Карпатську Україну в кукурудзу та інші харчеві продукти, щоб населення Карпатської України не відчуло ніяких недостач у звязку з переходом деяких теренів до Мадярщини. Таким чином Румунія рішила на ділі підкреслити своє становище до нових кордонів держави чехів, словаків та українців і піддержати далі своє домагання безпосередніх кордонів з республикою трьох народів.

Присилайте передплату!

Nr. akt. VI. 1 Pr. 533/38. — Wyciąg z protokołu wspólnego posiedzenia niejawnego. — Sąd Okręgowy we Lwowie, Wydział VI. karny w składzie wiceprezes S. O. Ł. Malicki, Sędziowie S. O. dr. J. Locker i S. O. dr. K. Porurkiewicz, w sprawie konfiskaty Nr. 223 czasopisma pt. „DIŁO" z daty Lwów, dnia 20. 10. 1938 r. zawierającego: 1) w artykule pt. „Tretia Nimeczczyna ne zhodiujetsia" w ustępie od słów „Do toho" do słów „swoich hranycziach". 2) w artykule zaczynającym się w tytule od słów „Nahinka" w całości z tytułem znamiona ad 1) zbrodni z art. 14 § 1. i 2 k.k. ad 2) występku z 127 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12. 1862 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie: Wymieniony ustęp ad 1) propaguje ukraińskie nacjonalistyczne hasła separatystyczne, artykuł ad 2) zawiera zniewagę władzy rektorskiej przez imputowanie jej, iż solidaryzuje się z opisanymi w artykule czynami przestępnymi. Według §§ 487, 489, 493 p. k. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Przewodniczący: Ł. Malicki wr. Wicepr. S. O., Protokolant: Mgr. M. Barabolak wr. Za zgodność wz. Kol kier. sekr.

——o——

VI. 1. Pr. 533/38. — Sąd Okręgowy we Lwowie, Wydział VI. karny w składzie Wiceprezes S. O. Malicki — Sędziowie S. O. dr. Locker i dr. Ponurkiewicz w sprawie konfiskaty Nr. 231 czasopisma pt. „DIŁO" z daty Lwów, dnia 18 października 1938 do sygn. VI. 1. Pr. 533/38 na posiedzeniu niejawnym w dniu 24 października 1938 po wysłuchaniu wniosku Prokuratora Sądu Okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 17 października 1938 przez Starostwo Grodzkie we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Diło" nr. 231 z daty Lwów dnia 18 października 1938 zawierającego w artykule zaczynającym się w tutule od słów „Szlach do" w całości znamiona wyst. z art. 156 k. k. zarządzić zniszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493 p. k. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścił bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21 ust. druk. z 17/12 1862 Dzpp. nr. 6 ex 1863 zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 złotych. Uzasadnienie. Wymieniony artykuł przez tendencyjne naświetlenie sytuacji na froncie przedwyborczym, obniża znaczenie wyborów oraz osłabia ducha wyborczego a przez to nawołuje do nieposłuszeństwa. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatym powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodniczący: Malicki wr. Protokolant Bułyk wr. Za zgodność wz. Kol kier. sekr.

Кожний українець — твердинею українства.

Львів, 5. листопада 1938.

Від пяти днів кожний український дім у Львові перетворився у твердиню. У буквальному розумінні: мерщій, на-лоб-на-шию власники забезпечували залізними кратами або внутрішніми деревляними поперечками браму, всі крамниці в будинку торгували з напів запущеними залізними ролетами, які на перший алярм з грюкотом спускалися вділ, усі вартісніші предмети у кімнатах мандрували у кут, коли дальше від вікон, а попід брамою та біля віконних фрамуг стояли оборонці — хто з заздалегідь приготованою цеглою, хто з палицею у руці, щоб не бути безборонними баранами. Надходить юрба, лунає бренькіт шиб, летять камінюки, бельками намагаються напасники виважити браму, інколи вдеруться до середини дверима, інколи влізуть партеровими вікнами і нищать все добро, навіть святі образи, навіть подушки розрізують і викидають на вулицю, встелюючи її пірям (Духовна Семінарія у Львові!), інколи цокотять об мури установи револьверові стріли (Дім Української Кооперації, Народня Гостинниця), та в численних випадках після закінчення облоги входить до будинку, що був предметом напасти й облоги, поліція і переводить ревізію за зброєю, а то й забірає всіх або частину присутніх — українців (Народня Гостинниця, Центробанк, бурса Рідної Школи). Від пяти днів зорганізований український світ у Львові живе під терором польської вулиці.

В четвер пополудні львівський п. воєвода заявив, що він рішений всіми засобами здушити ексцеси, але того самого вечора і ввесь черговий день ішов безупинний зорганізований погром українських установ. Шкоди йдуть вже у сотні тисяч золотих, не рахуючи втрат наслідком припиненої продукції та торговлі в українських промислових і торговельних підприємствах, наслідком викиненого з рейок усього нормального життя в цій частині польської держави. Діється все це тому, бо польські студенти на своїх вічах просто таки рішили: до стільки-то днів не має істнувати у Львові ані одна українська крамниця, ані одна українська установа, та до стільки то днів (термін трохи довший) — не сміє залунати на львівських вулицях ні одно українське слово.

Гадають молоді польські патріоти, що терором присилують українців припинити свої варстати праці. Що терором спонукають українців виректися рідної мови або тихцем просмикуватися по вулицях своїх рідних міст і сіл. Що терором зменшать не тільки український культурно-господарський маєток, але й український етнічний потенціял. Словом, що терором можуть збільшити на українських етнічних землях силу польщини, викидаючи з тих земель українців.

Наївні і даремні сподівання! Не будемо вчити польських патріотів, що вони такою

Апарати для глухих
Akustik Gesellschaft, Berlin.
фабричний склад „ГЕЛІОТЕРМ“
Львів, Академічна 7 (Будинок Шпрехера)

своєю поведінкою найбільшу шкоду наносять власній державі, бо це справа їхнього погляду і їхньої совісти. Можемо їх тільки запевнити: що не можуть встоятися вивіски, шиби, меблі, масло й молоко, цукорки, писальні машини й навіть деякі будинки перед камінням, дрючками, нафтою і полумям, — то напевне встоїться українська нація! Не такі вона переживала удари, і цей нинішній удар також переживе. Під ударами ... сталиться і гартується українська душа. Тільки ... кчемні душі і ... кчемні вдачі під терором вулиці можуть виректись своєї віри і ... мови. Славити Го... ода — таких випадків у нас уже щораз менше. Зате маємо вже міліони одиниць, з яких кожна одиниця — твердинею українського духа.

Нинішні погроми українських установ і навіть приватних домівок тільки збільшують число українських твердинь. Таких твердинь, що їх і врата адові не одоліють. Можна знищити одну чи другу установу, можна матеріяльно зруйнувати, покалічити чи навіть убити одиниці, — але не можна вбити нації. За маленька сила, панове герої нинішніх львівських днів! Ви бачите тільки ті твердині, що своїми мурами, вікнами, вивісками, своєю конструктивною працею колять ваші очі і викликують вашу ненависть. Але не бачите міліонів твердинь, які стоять проти вас, не бачите української нації. І тому й не вірите у силу тієї нації. Але українська нація сама свідома своєї сили, сама в неї вірить. І тому спокійна за свою долю.

ік.

Годинники і біжутерію
золото і срібло
купуємо і продаємо в єдиній українській крамниці
Романа Тарновецького
ЛЬВІВ, ПІЛСУДСЬКОГО 11 А.

Осінні новинки у великому виборі та Мілянівські плахти
ПОРУЧАЄ ЛЕЩКІВ
Львів, ул. Коперника 2.
5—7
Тел. 258-88.

Рік часу.

Як відомо, рік складається з 12 місяців, з 365 днів.

12 місяців тому трудящі цілого СССР, УССР зокрема, ентузіястично „святкували“ XX. роковини „великої жовтневої революції“, ентузіястично вітали своїх „вождів, великих і малих, що привели їх до цього свята, проклинаючи всіх „ворогів народу“, що перешкоджали цьому походові.

„Святкують“ і тепер трудящі УССР і цілого СССР взагалі ще з більшим ентузіязмом (ентузіязм, зрозуміло, мусить зростати що року). XXI. роковини „великої жовтневої революції“ (а що року велич її збільшується!), ентузіястично вітають своїх „вождів“, проклинають усіх „ворогів народу“!

За наших бурхливих часів навіть місяць вносить великі зміни, цілком змінюючи географічні мапи, замінюючи портрети вождів народів, змінюючи настанову народів до цих вождів, що вже і говорити там про рік часу!

Та в цьому відношенні, в цій настанові до „вождів“ СССР справді наздігнав і перегнав усі капіталістичні країни.

Відійшло до царини переказів колишнє горде твердження, що у большевиків, мовляв, не міняються так швидко уряди та державні діячі, як це трапляється на „гнилому заході“.

І справді, коли пригадаємо те, що діялося там, у СССР, тільки рік тому, 7. листопада 1937 року, то воно здається ну просто неймовірним з тамошнього погляду.

Ось широка довжелна, поміж гарними ще дореволюційної архітектури будинками, магістраля Хрещатика, що виблискує гладким асфальтом проти осіннього сонця, що її хідники переповнила юрба людей.

НА ОФІЦІЯЛЬНІЙ ТРИБУНІ.

Перед трьохповерховим будинком Київського обласного виконавчого комітету з його вежою над центральною частиною фасади з пірамідальним шпилем з червоною зіркою (замість колишнього архангела Михайла) на збудовану урядову трибуну, оздоблену червоною матерією та сосновим гіллям, під грім оплесків виходять „найкращі люди“ Української совітської соціялістичної республіки.

„Перший українець“ сам Станіслав Вікентієвич Косіор з червоною плямою ордена Леніна на грудях, веселий, посміхається, кланяється на всі сторони, оголюючи свою лису, як білярдова куля, велику голову на тулубі карлика.

Якже не радіти йому?! Викрито нарешті, знищено всіх цих „націоналістичних“ ворогів народу, цих петлюрівців: Любченка, Гринька, Порайка, Войцехівського, Хвилю, всіх цих численних Василенків, Приднеків, Бойків, Христичів, цих ворогів у червоноармійських однострояx командарма 1 ранґи Якіра, командарма 2. ранґи Дубового, комкора Примакова, навіть комісара державної безпеки Балицького!!

І оповідають старі робітники комуністи дітям про Косіора: о це наш! цей вже не підкачає“. Не даремно він уже 9 років перший секретар Центрального комітету комуністичної партії України, не даремно він уже 7 років член політбюра всесоюзної комуністичної партії!

А поруч із Косіором старенький „президент“ совітської України, сивий з борідкою та вусами, в золотих окулярах, подібний до провінціяльного ґімназіяльного вчителя, Григорій Петровський з 40 літнім партійним стажем, зі стажем заслання, каторги ще з часів царату, дідичний пролетар! дідичний робітник! Величезне місто Катеринослав переіменовано на Дніпропетрівське на честь його послуг!

54-літній Кирило Сухомлин, заступник голови ради народніх комісарів УССР (бо як воно не неприємно, а треба таки визнати, що голови самого забракло й ніяк не можна знайти відповідного), вже 9 років, як має відповідальні посади, енерґійний, працьовитий.

Маленький з яскравими семітичними рисами обличчя Ізраїль Леплевський, нарком внутрішніх справ УССР, фахівець у викриванні петлюрівців та інших українських націоналістів. Пишається своїми ордерами: двома червоного прапору, червоної зірки і щойно наданим за викриття націоналістичної орґанізації влітку 1937 року на совітській Україні орденом Леніна. Бояться, зрозуміло, всі Леплевського та за то надійний уже він „старий чекіст“!

ПРЕДСТАВНИК МОЛОДОГО ПОКОЛІННЯ.

А ось і представники молодого покоління. Високий з гарним обличчям Дмитро Євтушенко, перший секретар Київських партійних обкому та міськкому, член політбюра. Він, хоч українець з походження, але можна на нього покладатися цілком: увесь час працював поза Україною, в Москві, в самому ЦК партії.

Поруч з Євтушенком стоять два молоді заступники голови ради народніх комісарів УССР: Микола Марчак, представник української совітської інтеліґенції, що скінчив два технічні інститути, що професорував перед призначенням на цю посаду та Яків Тягнибіда, представник українських колгоспів.

Стоять ці „найкращі, знатні люди“ совітської України, всі вибрані на депутатів до Верховної Ради СССР, притягаючи до себе погляди людности. Тут і погляди з притаєною ненавистю, як до окупантської влади, тут і погляди з довірям, як до своєї большевицької влади...

Але від червоноармійської вулиці вже чути крики „ура“, вибухає підбадьорлива захоплива музика військових орхестр. Машерує „непереможна“ надійна червона армія. Прибільшено чітко крокує зведена кольона командного складу, а на чолі її побрязкує острогами улюбленець маси — велитень комкор Криворучко зі своїми численними орденами на могутніх грудях, з почесною золотою шаблею у боку. Курсанти. Піхота. Летчики. Прикордонники. Кіннота. Танки. Окрему колонну танків очолює потужний суходільний дреднавт з написом на ньому „Станіслав Косіор“..

У МОСКВІ — ПОРУЧ ВОЖДА.

А в Москві?! Поруч найбільшого „вождя“ стоять заступники ради народніх комісарів СССР Чубар, Межлаук, Рудзутак, наркоми Ейхе, Рухимович, Криленко, маршал совітського союзу, „флаґман“ фльоти 1. ранги Вікторов, командарм 2. ранги Алксніс...

Які імена? Які люди?!

А Ленінград зі своїм командувачем війська командармом 1. ранги Дибенком?!

А Мінськ зі своїм командувачем війська командармом 1. ранги Беловим?

А Хабаровськ з посідачем найчисленніших і найпочесніших орденів СССР леґендарним маршалом Блюхером?!..

Що це все?

Чи сторінка з життя країни, яка шанує своїх заслужених діячів, як не як, а справді здібних, видатних, хай зі своєрідного совітсько-большевицького становища.

Чи „контрреволюційна“ витівка, сатира на тамошній устрій, життя?!

Бо навряд найлютіший ворог Совітів міг би додуматися до того, що створило там життя.

Бо найбагатша фантазія не могла дійти до того, що за рік зникнуть усі ці „найкращі“ люди совітської України і зникнуть не так, як це трапляється на „гнилому Заході“ коли люди просто відходять на бік, у затінок, втрачаючи своє впливове становище, не без надії ще випливнути.

Ні! А зникнуть, як зникають „скажені пси“, як зникають „мерзотники“, „підлі наймити фашизму“, „петлюрівські бандити“!...

Як воно і справді!

ВСІ ЗАРАЖЕНІ.

Цеж не „гнила буржуазія“ пускає через злобу на СССР винайдений поговір. Це випробовані орґани наркомату внутрішніх справ, управління державної безпеки встановили, що Євтушенко брав участь у націоналістичній Українській орґанізації! Цеж вони викрили, що і професор Марчак, і колишній колхозник Тягнибіда заражені українським націоналізмом. Цеж вони заарештували заступника ради народніх комісарів УССР Сухомлина! Це вони „ліквідували“ Криворучка, бо ці особи під зовнішньою маскою мали українське націоналістичне обличчя!

Це-ж вони визнали, що перебування на Україні навіть „старого большевика“ Петровського, але етноґрафічного українця — небезпечне. Отже Петровського вивезено з України, знищено всякі його звязки з Україною, усунули його кандидатуру на депутата Верховної Ради УСССР, протримали якийсь час під арештом і нарешті залишили в Москві.

Видумати це все, скомпромітувати так становище московської окупації на Україні обвинувачуючи в сепаратизмі найвищих партійних, совітських, військових діячів моглиб тільки або божевільні або ще контрреволюційніші люди!

Отже таки так! Отже українська націоналістична ідея стає за найстрашнішу контрреволюцію на совітській Україні, бо вона дословно заражає всіх українців з походження, бо боротися з нею неможливо. І Москва в гніві люто карає не тільки всіх цих критих українських націоналістів, але й всіх, хто не може похвалитися цілковитим успіхом у боротьбі проти українського націоналізму, українського сепаратизму, не дивлячися на всі попередні послуги. Отже люто покарано й Косіора, й Леплевського, що вони не могли викрити зразу всіх „націоналістичних ворогів народу“

ДАЛЬШІ ДОСТОЙНИКИ.

А коли додати ще чималий реєстр видатних совітських достойників в союзному маштабі, які „зникли“ на протязі цього року, то чим властиво захоплюватись, святкуючи XXI. роковини „Великої жовтневої“?!

Бо привчати населення до того, що кожного року на цьому святкуванні воно бачить нових достойників, а торішніх мусить проклинати, річ дуже небезпечна, бо в сучасних достойниках населення вже переконано вбачає кандидатів

для проклаття підчас святкування XXII. роковин, якщо ще хтось тішить себе наївною думкою про можливість такого святкування.

І коли з одного боку росте і шириться наймогутніша серед людства за всяких обставин націоналістична сепарастична ідея, а коли з другого боку не може не повставати у людей, що не належать до „національних меншостей" думка: „хай навіть гірше, аби інше" з поправкою, що в разі „іншого" може бути й ліпше, то що може противоставити цьому на 22. році свого існування держав, так звана СССР?

Червону армію! Але-ж вона сама мусить її обезголовлювати! Управління державної безпеки. Алеж „наркомвнудельці" по суті мусять усіх заарештовувати, не виключаючи самих себе! Пасивність мас? Але чи так вони будуть пасивні, якщоб трапилось? Не „любов же до соціялістичної батьківщини чи до „Вожда"?! А більше-ж нічого вже і не має.

Гл. Л.

Евакуація південних окраїн Карпатської України відступлених Мадярщині.

В середу вечором почалась евакуація частини Карпатської України, що її признано Мадярщині. Цілий день переїздять через Ужгород військові транспорти та самоходи, навантажені майном урядовців.

Навіть на селі

Коли в хаті батерійний радіоприймач

е-Комп

Львів, Сикстуська 29

Звязок зі світом

Димісія Фенцика та Піщака.

ПАТ повідомляє: Міністр карпатоукраїнського уряду д-р Фенцик телеграфічно повідомив прем. Сирового, що він подається до димісії на знак протесту проти переслідувань д-ра Бродія та інших карпаторуських діячів. Крім того подався до димісії державний підсекретар Піщак.

Голодівка Бродія.

МАДЯРСЬКИЙ УРЯД БУДЕ ДОМАГАТИСЬ ВИДАЧІ БРОДІЯ?

Як подає ПАТ, б. премієр Карпатської України д-р Бродій, арештований 27. жовтня під закидом протидержавної діяльности, домагається, щоб його справу розглянув ужгородський трибунал. Його домагання відкинули; Бродій почав голодівку.

Подаючи вістку про голодівку Бродія, „Ілюстровани Курієр Цодзенни" додає, що з огляду на прилучення Ужгороду до Мадярщини, б. премієр став мадярським громадянином, тому Мадярщина буде домагатися, щоб його видати і Прага цю вимогу сповнить. Тепер Бродій перебуває у вязничному шпиталі.

—o—

До загального добробуту і сили

причиняється той, хто складає ощадности

У ЗЕМЕЛЬНІМ БАНКУ ГІПОТЕЧНІМ У ЛЬВОВІ

вул. Словацького 14. (Філія Банку: Станиславів, ул. Собіського II.)

Премієр Чемберлен і міністр Галіфакс виїдуть до Парижа.

ПЛЯН ПАКТУ ЧОТИРЬОХ.

Комунікат британійського міністерства закордонних справ повідомляє: Прем. Чемберлен і мін. Галіфакс дуже приязно приняли запросини французького уряду, щоб 23. до 25. ц. м. зложили візиту в Парижі.

Офіційно подають, що метою поїздки є ревізита Даладіє і Бонне. Зате поінформовані кола твердять, що 4 державні мужі переведуть наради над пактом 4-ох Анґлії, Франції, Німеччини й Італії.

Коли відбудуться вибори нового президента

СОЮЗНОЇ РЕСПУБЛИКИ ЧЕХІВ, СЛОВАКІВ ТА КАРПАТСЬКИХ УКРАЇНЦІВ?

На засіданні праського центрального уряду, що в ньому взяв участь м. ін. прем. о. А. Волошин, рішено, що вибори нового президента відбудуться в половині цього місяця.

До виборів стане мабуть лиш один кандидат.

ПРАСЬКИЙ НІМЕЦЬКИЙ УНІВЕРСИТЕТ ПЕРЕНОСЯТЬ ДО ЛІБЕРЦЯ.

Сенат німецького університету в Празі повідомляє, що цілий університет разом з клініками перенесуть небавом до Ліберця, де почнеться академічний рік.

Японія не визнає договору 9-ох великодержав

ПРО „ОТВЕРТІ ДВЕРІ" В КИТАЮ.

19. ц. м. Японія відповість на американську ноту з 6. жовтня. У цій відповіді японський уряд покличеться на заяву прем. Коное, що договір 9-ох держав про Китай вигас.

Представник міністерства закордонних справ пояснив, що Китай як суверенна держава буде могти ввійти в переговори про ревізію цього договору. Засада „отвертих дверей" не можлива у політичній ділянці.

ЯПОНСЬКІ ВІЙСЬКА ВЖЕ ВІДДАЛИЛИСЯ НА 100 КІЛЬОМЕТРІВ ВІД ГАНКОВ.

Японські війська дійшли до місцевости Кісо, що лежить над Янтсе, 100 км. вище від Ганков. Рівночасно японці заняли Пучі (150 км. на південь від Вучану, на залізниці Кантон—Ганков) та Туншан (40 км. на захід від Пучі).

Батьки і діти під Прапор „Просвіти"!

РАДІОВИСИЛЬНЯ У ПРЯШЕВІ, ОПІСЛЯ В ХУСТІ.

Кошицька радіостація мовчить; мабуть її розмонтовують у звязку з евакуацією Кошиць.

Заки збудують радіостацію в Хусті, Карпатська Україна буде послуговуватись радіовисильнею, що її змонтують у Пряшеві.

—o—

МАДЯРИ ЗАКРИВАЮТЬ УКРАЇНСЬКІ ЧАСОПИСИ.

У звязку з евакуацією урядів з Ужгороду, до голосу в політичних справах приходить мадярська національна рада. Вона закрила всі українські та чеські часописи, зате дозволяла виходити москвофільським та мадярським часописам, що їх закрив уряд Карпатської України.

ЧЕСЬКА СОЦІЯЛ-ДЕМОКРАТИЧНА ПАРТІЯ РОЗВЯЖЕТЬСЯ?

Центральний Комітет чеської соціял-демократичної партії постановив запропонувати на надзвичайному партійному конгресі 10. ц. м., щоб розвязати партію.

Консолідація чеського громадянства йде скоро вперед. М. ін. права національна міщанська партія рішила всіми силами підтримувати тенденції до утворення нової партії чеського обєднання.

РУМУНІЯ ЗАНЕПОКОЄНА МАДЯРСЬКИМ РЕВІЗІОНІЗМОМ, ШУКАЄ ЗБЛИЖЕННЯ ДО ОСИ РИМ—БЕРЛІН.

Югославський реґент кн. Павло приїхав до Букарешту з офіційною візитою. Ця поїздка стала темою багатьох коментарів. Міркують, що оба монархи обговорять положення в Европі після конференцій у Мінхені та Відні, зокрема під кутом політики Малої Антанти. Румунія поважно занепокоєна розмахом мадярського ревізіонізму. Вона хоче зблизитись до оси Рим—Берлін, тому просить посередництва Югославії, яка є у добрих взаєминах з Німеччиною та Італією.

ЕКСПЕРТИ БАЛТІЙСЬКИХ ДЕРЖАВ УСТІЙНИЛИ СПІЛЬНИЙ ПРОЕКТ ЗАКОНУ ПРО НЕВТРАЛЬНІСТЬ.

У Таллінї покінчилась конференція експертів балтійських держав. Як стверджує комунікат, вони опрацювали спільний проект закону про невтральність та віддадуть його до затвердження урядам заінтересованих держав.

СОВІТСЬКИЙ УРЯД ЛІКВІДУЄ „ОССОАВІЯХИМ"?

Як подає фінська преса з Ленінграду, совітську організацію протилетунської та протигазової оборони „Оссоавіяхим" ліквідують з огляду на дезорганізацію та на крадежі.

Клітини „Оссоавіяхиму" в поодиноких фабриках уже припинили свою діяльність.

РАГЛЯНИ, УБРАННЯ, ФУТРА з найліпших бельських матеріялів першорядно виконані поручає
Повшехни Склад Одзєжи ЛЬВІВ Пасаж Міколяша

Німецька преса про віденський розем.

ЩАСЛИВА РОЗВЯЗКА.

„Фелькішер Беобахтер" з 3. 11. пише про віденський роземний присуд: „Хочемо надіятись на основі цеї щасливої розвязки у Відні, що Мадярщина та Чехословаччина тепер з однаковою доброю волею зачнуть змагати до створення добросусідських взаємин по зразку дотеперішніх переговорів між Німеччиною та празьким урядом. Треба ще буде деякого часу, заки загояться глибокі рани довголітньої національної ворожнечі. Одначе ми переконані, що при добрій волі по обох сторонах швидко промостить собі дорогу свідомість того, що краіни середущої та південно-східної Европи звязані зі собою на життя і смерть та повинні собі стільки вибачити, скільки шкодили собі до цього часу".

„Берлінер Берзен Цайтунг" з 3. 11. у статті „Направа" м. і. пише: „Хто без упередження підійде до роземного присуду міністрів закорд. справ Німеччини та Італії, мусить ствердити, що він направляє несправедливість тріяновського диктату згідно з етнографічною засадою і приєднує з мадярським материком области Словаччини та Карпатської України, які мають мадярську більшість. Мадярщина дістає назад коло 15.000 км² з 860.000 мешканцями".

„Берлінер Льокаль Анцайгер" п. н. „Кривду з 1919 р. направлено" пише: „Міністри закорд. справ райху і фашистівської Італії слушно можуть указувати на те, що вісь Берлін—Рим виявила себе знову як чинник ладу й мира. Обидві держави направили кривду з 1919 р., вони зуміли перевести ревізію тодішніх диктатів і проробили вільний шлях кращого розвитку на особливо чуткім місці середущої Европи. Обидва роземці кермувалися відповідальністю щодо заспокоєння Европи. Вони вирішили безпартійно на основі етнографічного принципу, який переміг у Мінхені і який напевно принесе ліпший вислід, як дух насилля та ворожнечі, що креслив кордони в 1919 році".

„Дойтше Альгемайне Цайтунг" пише п. н. „Великий успіх" м. і.: „Штучно й насильно сконструована Европа Версайлю лежить розбита на землі; Женева вже від старечої хвороби; близький до Женеви гаґський роземний трибунал також годі уважати безпартійною інстанцією. Перший раз держави оси виступили як роземці. Чіяно й Рібентроп показали світові, що можна швидко та справедливо полагодити тяжкі міжнародні справи. В цьому великий успіх Відня".

„Берлінер Тагеблят" у статті „Політика самовизначення" заявляє: „В Мінхені на Раді Чотирьох уперше святковано тріюмф засади самовизначення. Тепер цю саму засаду пристосували у Відні у випадку Мадярщини і розвязали справу кордонів основно й остаточно та зі знанням справи, якої даремно шукати в атмосфері Версалю".

„Германія" пише у статті п. н.: „Хто не взяв участи": „Зі спадщиною Тріянону щез також дух Малої Антанти. „Малої Спілки", створеної колись Бенешом та Тітулеску для тримання на припоні Мадярщини, не кликали тепер, коли рішали про новий лад на европейському південному Сході. Те, що поставили за скобки Малої Антанти, віщує нову еру в середущій Европі. Ніодна з держав наддунайського басейну не може не завважити наслідків цього факту".

„Національ-Цайтунг" п. н.: „Виконавці революційної волі" пише: „Швидке виконання завдання, яке всі уважали дуже скомплікованим, треба завдячувати не тільки енергії державних мужів, що займалися ним, але також перемозі національної ідеї як одинокого порядкуючого чинника в новій Европі. Для перемоги цеї ідеї Німеччина поклала багато жертв у недалекому минулому. Тому вона змогла на спілку зі своїми італійськими приятелями тим лекше обстоювати засаду права національностей у Відні. Нинішній віденський роземний суд був противенством давнього, консервативного віденського конґресу, для якого народи були — нічим".

„Вестдойтшер Беобахтер" пише: „Роземці бажали заспокоїти обі сторони. Границі народів не є математичними границями, але вислідом національних змагань. Німеччина брала під увагу домагання мадярів, словаків та українців так сумлінно, начеб ті домагання були її власні, німецькі. Німецько-італійське вирішення мало вже перед собою практичні випадки полагоди німецько-чеського та польсько-чеського спору і тому те вирішення бажало мати за себе етнографічне й моральне виправдання.

Пані, Панове найдуть найкращі осінні зимові Новини сезону
в нововідкритім відділі фірми
МОДНІ ТЕКСТИЛІЯ — ЯН ВАЛЛЯХ І СИН
Львів, Площа Галицька 14, тел. 209-82.
Матеріяли мундуркові.
Ціни безконкуренційні.

Самозатроєння від печінки.

Самозатроєння буває причиною багатьох недомог (хронічні болі, демоти кішок, болі голови, хвилювання, журба, відбивання, болі печінки, несмак в устах, свербіння шкіри, нахил до запору, плями і виквиди на шкірі, нахил до товстіння, млявість, обложений язик). Внутрішні отруї, які витворюються у власнім організмі, занечищують кров, нищуть організм і приспішують старість. Печінка і нирки це органи, які очищують кров і соки укладу. 20-літній досвід виказав, що лікувальні зела „ХОЛЕКІНАЗА" Г. Немоєвського, як нечоговні є природним засобом, який відтягує соки укладу від власних отруй. Дармові брошури можете дістати в фізіольоґічно-хемічній лябораторії „ХОЛЕКІНАЗА" Г. Немоєвського, Варшава, Нови Сьвят ч. 5, а теж в аптиках і аптичних складах. 2292

Промова Мусоліні з нагоди 20. роковин перемоги

НАД АВСТРО-УГОРЩИНОЮ.

У пятницю ціла Італія святкувала 20. роковини перемоги над Австро-Угорщиною.

Мусоліні приняв на Венецькій площі дефіляду 90.000 б. вояків та виголосив до них промову такого змісту:

„Ви прийшли з 98-ох провінцій, щоб у мурах старинної столиці відсвяткувати 20. роковини перемоги, яка покінчила світову війну.

Треба було 20-ох битв і 40 місяців геройських змагань, щоб перемогти імперію, яка була споконвічним ворогом Італії, та щоб занести наші прапори на освячені кордони. Не на марне пролито кров 700.000 полеглих товаришів.

По 20-ох роках перемога, яку освятив фашизм, сходиться зі справжнім миром, справедливим. Та треба берегтись неоправданого оптимізму. Люди, що їх перемогла вісь Рим—Берлін, мріють про реванж. Тому мусимо спати з головами на наплечниках, як давніше у стрілецьких ровах.

Що писало „Діло" 50 років тому.

Четвер, 8. листопада 1888.

НАЦІОНАЛЬНА ПРОГРАМА УКРАЇНЦІВ.

У новоіменованого намісника Галичини гр. Казимира Баденія звилася українська делегація під проводом д-ра Омеляна Огоновського, який у своїй промові м. ін. сказав:

„Ми русини-народовці придержуємося національної програми з року 1848, уважаючи себе самостійним народом супроти народу російського і польського і відтак приводимо масу люду до освіти й національної свідомости йдучи легальною дорогою й бажаючи користуватись конституційними законами, якими запоручено рівноправність кожній національности в австрійській державі."

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ РУХ В РОСІЇ.

„Згідно з вістками з Льондону арештовано в Москві, Харкові, Курську, Одесі й Петербурзі дуже багато людей. Ці арештування стоять у звязку з якимсь революційним рухом. Вістки, що надійшли з Росії до Відня, підтверджують ці арештування. Кажуть, що арештовано також якогось панславіста".

ВОВКИ В РОГАТИНЩИНІ.

„В околиці Рогатина появились вовки і люди побоються вибиратися в дорогу під ніч. Двірський офіціяліст з Різдвян коло Бурштина, вертаючись домів, надибав під селом кілька вовків. На щастя він встиг ще вилізти на дерево і там пересидів цілу ніч бо вовки не уступились зпід дерева. Щойно як почало зоріти вовки відійшли до ліса, а офіціяліст перемоклий, бо цілу ніч падав дощ, добився до хати."

1-листопадові свята.

ПЕРЕМИШЛЬ.

В доповненні до нашої вістки про листопадові роковини в Перемишлі слід згадати, що у вівторок 1. листопада рано о. крил. І. Качмар відправив у катедральному храмі Службу Божу, яку вислухало перемиське громадянство та молодь. Співав хор під управою полк. Красіцького.

Того самого дня в год. 7. ОО. Василіяни на Засянні відправили Службу Божу в намірені українського народу та відслужили панахиду за полеглих у визвольних змаганнях.

ВАРШАВА.

В листопадові роковини зібралось українське студентство Варшави разом зі старшим громадянством у домівках своїх організацій і вшанувало 20-річча Великого Зриву урочистими академіями з рефератово-вокальною програмою.

БЕРЛІН.

Заходом Українського Національного Обєднання в Берліні відбулися 31. жовтня ц. р. в салі Ляндвер Касіно святочні сходини. Салю виповнили вщерть українські громадяни, багато німецьких гостей, преставники преси та організацій. В першому ряді заняли місце ґен. В. Курманович і делеґат Карпатської України Ю. Химинець та гості з Відня. Голова УНО полк. Тиміш Омельченко привитав присутніх. З черги говорив представник українського робітництва в Німеччині Василь Чайківський. Ґен. В. Курмановичеві, який вийшов на естраду, уладили присутні бурхливу овацію. Ґенерал вказав на европейське післанництво України, що від століть до нині веде затяжну боротьбу з диким руїнницьким Сходом в обороні европейської культури і цивілізації.

Вкінці промовив делеґат Карпатської України дякуючи всім українцям за підтримку Карпатської України в її боротьбі за незалежність. Свято закінчилось відспіванням українського і німецького гимну.

УКРАЇНСЬКА ВОЛОКОННА ВИРІБНЯ
ФАБРИКА „ТЕКСТИЛЬ"
ІНЖ. І. ЛУЧИШИН І СКА В ПЕРЕМИШЛІ,
ВУЛ. ЛУКАСІНСЬКОГО 8.
виробляє і має на складі:
1) першорядні вовняні матеріяли-самотканки на убрання та 2) найріжнородніші пакини і полотна до вишивання: макко, шовк, лен. — Ціни конкуренційні. — Український консумент купує вироби українського робітника!
1828 7-9

РОКОВИНИ ПРОТИКОМУНІСТИЧНОГО ПАКТУ.

У найближчу неділю відбудеться в Берліні свято з нагоди роковин протикомуністичного пакту. Візьмуть у ньому участь представники державної та партійної влади, амбасадори Італії та Японії і спеціяльні делегати цих двох держав.

МАДЯРСЬКІ ВІЙСЬКА ПЕРЕЙШЛИ КОРДОН.

Мадярські війська перейшли в суботу давній мадярсько-словацький кордон.

—o—

БЛІХЕРА РОЗСТРІЛЯЛИ?

З Москви наспіла вістка, що марш. Бліхера розстріляли. Його жінка пропала без вісти.

—o—

НЕЕСПАНСЬКІ ВОЖДИ ЕСПАНСЬКОЇ ЧЕРВОНОЇ АРМІЇ.

Ганжерський щоденник „Еспаня" подає спис вождів червоної еспанської армії. Між ґенералами є чимало москалів (Клебер, Петрович, Ґорінґ, Діяманд, Сечка, Дімітренко, Стахов), француз (Венсан), американець (Дуґляс). Між полковниками є 6-ох москалів, 2-ох французів, 2-ох німців, 1 швед і 1 мексиканець.

—o—

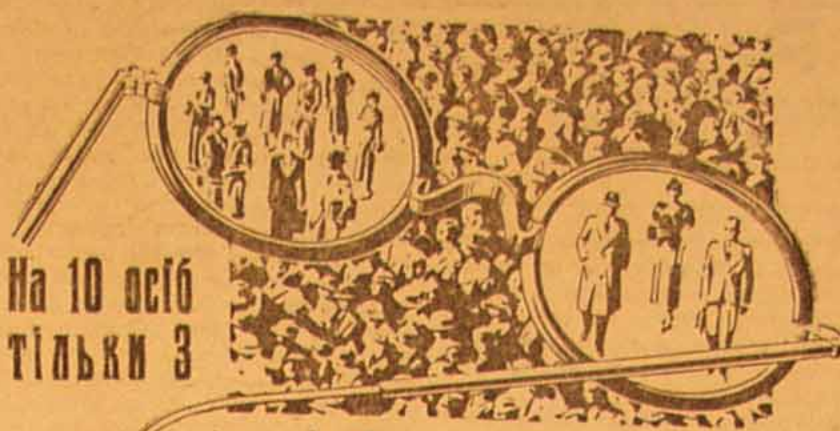
ВИБОРИ ДО ЗАКОНОДАТНИХ ПАЛАТ У ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

У вівторок відбудуться у Злучених Державах вибори 435-ох послів і 32-ох (третини) сенаторів, крім того вибори ґубернаторів та членів стейтових законодатних палат у 33-ох стейтах (на загальне число 48).

—o—

НІМЕЦЬКІ КОЛЬОНІЯЛЬНІ РЕВІНДИКАЦІЇ ТА БЕЛЬГІЯ.

Підчас дебати в бельґійському парляменті порушено кольоніяльне питання. У дискусії б. міністр гр. Картон де Віяр заявив: Ми нікому не вкрали Конґа, тому не дозволимо, щоб нам хтось його вкрав.

вільні від назубного каменя!

Зпоміж багатьох тільки частина не є паражена на терпіння з причини назубного каменя, найбільшої причини болю, а навіть випадання зубів. Боріться з небезпечним для Ваших зубів каменем уживаючи постійно Кальодонту. Бо саме Кальодонт єдина в Польщі паста, яка має Сульфорiцiнолеат, найуспішніший засіб у боротьбі з каменем.

KALODONT

проти назубного каменя

З польської преси.

Коли злість говорить.

„Гонец Варшавскі" (ч. 304 з 5-го листопада ц. р.) не може знайти собі місця з приводу віденського арбітражу. У статті п. н.: „Новий політичний підкидень на карпатських стоках на злість полякам і мадярам" п. З. К. пише:

„Німецька преса захлиснулася гордощами перемоги. — Ми перебудували Европу без стрілу!—кричать „Анґріфи", „Тґ-ти", „Анцайґери", вичисляючи успіхи, що їх гітлерівська Німеччина добула в останніх роках. Особливе почуття гордощів запанувало в Німеччині після віденського арбітражу у чехословацько-мадярському спорі. Німецька преса однозгідно трубить, що віденська конференція: 1) устабілізувала відносини в середущій Европі на засаді самовизначення народів, 2) зліквідувала комуністичні вогнища в тій частині Европи, 3) скріпила й уґрунтувала співпрацю Італії й Німеччини в середній Европі, усуваючи з неї впливи західних великодержав.

„Ми не передалиб правдиво теперішніх настроїв німецької преси, якби ми не згадали ще про один тріюмфальний мотив, що пробивається з частини німецької преси. Звучить він радісно на сторінках „Анґріфу", „Льокаль Анцайґеру" і партійного „Фелькішер Беобахтера" таким рефреном: „Ми не допустили до спільної польсько-мадярської границі!" А між рядками: — Ми загородили Польщі дорогу до більших впливів на наддунайські держави. Тільки Німеччина й Італія впливатимуть на долю наддунайських народів...

„Безсумніву берлінські і віденські грачі затирають руки на думку, як залишений при Чехословаччині вузький окраєць Закарпатської Руси роздратовуватиме поляків, мадярів, чехів та русинів пославлюючи їх сили. Наперед вже вираховують користи, які німці винесуть з цього розсварення прикарпатських народів".

Пан З. К. і з ним „Гонец Варшавскі" непотрібно турбуються тим, що „вузький окраєць Закарпатської Руси роздатовуватиме також русинів і чехів. Якось воно буде. Щоб він тільки не роздратовував занадто тих інших, що про них „Гонец" згадує ну та й самого „Гонця", бо як видно з наведеної статті то „Гонец" роздратований вже до останніх меж, аж від себе відходить. Бо інакше чим пояснити тон статті і такий уступ:

„Конаюча після великої війни Австрія спрямувала українські полки до Східної Малопольски і один з Габсбурґів (Василь Вишиваний) забігав за престол „Західної України". Ми дали собі раду з тим політичним віденським підкиднем, що їх підтримували чехи і німці.

„Тепер у Відні народився новий політичний байстрюк. Йому на імя: автономна Закарпатська Русь. Правда, Італія подбала про те, що той байстрюк корчитисяме з голоду, але що-ж це обходить берлінсько-віденських грачів, що перенялися старою австрійською засадою — дівіде ем імпера". Свою статтю п. З. К. так кінчить:

„Безсумніву Мадярщина і Польща швидко дадуть собі раду з тим новим політичним підкиднем... Польсько-мадярська границя мусить здійснитися. Раніше чи пізніше. Не стримають поляків і мадярів від того змагання ніякі інтриґи і гри".

О, роздратування „Гонця Варшавського" пішло вже дуже високо. Радимо взяти якийсь заспокійливий засіб, бо може бути зле. А врешті, тою, чи то щось поможе отой гнів і ота злість? Нею напевно не можна осягнути того, на чому „Гонцьові Варшавському" так залежить...

Ендецький **„Варшавскі Дзеннік Народови"** (ч. 303 з 4-го листопада ц. р.) трохи тверезіше дивиться на цю справу у статті п. н.: „Після арбітражу", в якій між іншим каже:

„Арбітражний суд у справі Підкарпатської Руси — внаслідок її вилучення — вийшов для мадярських домагань неприхильно й виявив некорисне становище великодержав у цій справі.

„Теоретично беручи, Мадярщина і Польща можуть вернутися до справи спільної границі з хвилиною, коли справа забезпеки ненарушности ЧСР. вирине на терені европейської політики і стане предметом неґоціяції великодержав. Та питання, чи до такої неґоціяції дійде, а це тому, що Анґлія і Франція не зраджують останніми часами зацікавлення справою ЧСР і не беруть навіть посередньої участи в її спорі з мадярами. В такому стані річей неґоціяції в справі забезпеки нових меж ЧСР можуть бути відсунені в далеке майбутне, а тимчасом витворений стан річей поручить як доконані факти італійсько-німецке порозуміння".

І ми так гадаємо. Цим разом можемо з „Варшавскім Дзенніком Народовим" погодитися на сто відсотків. „Варшавскі Дзеннік Народови" додає до того:

„Побоюємося, що — на жаль — справа Підкарпатської Руси залишиться невральґічною точкою Середньої Европи".

Думаємо, що не треба так дуже брати собі того до серця. Може воно ще так не буде, то нащо вже наперед побоюватися.

—o—

Відукраїнізовують волинську епархію.

(Стаття надіслана).

Призначення архиеп. Олексія волинським ординарієм було свого часу гучно розреклямоване як величезний поступ у процесі розмосковлення православія на Волині. За ціну сподіваного усунення слідів московської неволі з церковного життя і надання Церкві місцевого українського характеру промовчано величезні втрати на полі українського шкільництва, кооперації, самоврядування і т. д.

Одначе забули при тому, що арх. Олексій, хоч і зве себе українцем (бо походить з Холмщини), але майже від двацяти літ — це найближчий співробітник митр. Діонисія, канцлер св. Синоду, який разом з митрополитом підчас орґанізації вищого церк. управління створив „діонисіївську школу", добираючи кандидатів на епископські катедри й на важніші адміністрацiйні становища. Отже той важкий стан, в якому нині перебуває Православна Церква, завдячуємо в однаковій мірі митроп. Діонисієві, як і арх. Олексієві. То-ж не диво, що й розмосковлення Церкви на Волині під кермою останнього прийняло в дійсности досить... дивні форми.

Передовсім, користаючи з того, що митр. Діонисій всупереч церковним правилам займає досі якесь ніби „надрядне" становище на Волині (нпр. має виключне право скликувати епархіяльні зїзди, роздавати вищі нагороди духовенству і т. ін.), — арх. Олексій зручно скидає з себе вину за ріжні конфлікти й неполаднані справи на „вищу" владу. Виходить таке, що нпр. дозвіл на українську відправу в рівенському соборі з нагоди зїзду ВУО (7. XI. 1937) одержано з ласки арх. Олексія, а заборона взяти участь у тій відправі українському еп. Полікарпові прийшла вже ніби — „на домагання" митрополита... Дрібний інцидент, але серед тисячки зібраних учасників зїзду і гостей пішли прихильні коментарі для арх. Олексія і нові нарікання на вічні зачіпки митрополита... а це власне й було потрібне.

В подібний спосіб, покликуючись нібито на спротив митрополита, арх. Олексій так веде акцію розмосковлення Церкви, що за пять літ його управління **ані в одній** (!) парохії на Волині не скасовано московської вимови славянських богослужень і тільки чотирьом (!) сільським парохіям дозволено перейти на українську богослужбову мову... Для порівняння варто зазначити, що перед приїздом цього „укра-

КІР

ЛЬВІВ, Уайського 6. Тел. 280-88.
СТАНИСЛАВІВ, 3-го Мая 4. II. тел. 255
ПЛЯНИ КОШТОРИСИ БУДОВИ

їнського" архиєпископа (цебто від часів митрополита „москаля") на Волині було вже понад півтораста парохій, де відправляли по українськи. Отже у більшости церков московська вимова славянських текстів залишається й досі обовязкова — всупереч здоровому розумові — ще від часів цариці Катерини II., яка наказала відправляти по церквах „голосом свойственным великоросійскому наречію" під загрозою, що усуне духовників у „світську команду". Коли палали в літі на Холмщині німі церкви, як немилий „спомин московської неволі", то ніхто не думав над тим, що гірша й небезпечніша **печать російської неволі тяжить на всій Православній Церкві в Польщі завдяки московському епископатові і московській вимові у богослуженнях.**

Небавком з почину арх. Олексія волинська консисторія зробила багатомовний крок, стягаючи з парохій українські богослужебні переклади проф. Огієнка. Притокою до цього послужило нібито споминання в них української влади (бо ці переклади виготовлено за часів Української Держави). **Одначе чому тоді консисторія не стягала московських богослужебних** видань, де таксамо споминають московських царів і накликають гнів Божий на „вся іноплеменния і невірния", себто на всіх сусідів великодержавної Росії? Автім, якщо конче треба було стягнути служебники проф. Огієнка, то треба було водночас наказати духовенству, щоб набувало на заміну Огієнкових українські переклади варшавського Наук. Інституту, виготовлені і друковані вже в Польщі. Тому, що цього не зробили, сільське духовенство здезорієнтоване, а противники українізації почали відстрашувати священників від українських відправ узагалі.

Ще яскравіше виступає тактика „українського" архиєпископа в доборі його найближчих співробітників. На секретаря консисторії він приняв діяча, знаного з карколомних скоків від московських чорносотенців до українських радикалів, а потім до волинських певняків, які забезпечили йому синекуру за цю феноменальну еластичність сумління. На вчителя української мови до дяківської школи у Кремянці призначено прот. Борискевича, знаного україножера, який піддав колись думку кинути анатему на українських церковників. На посади повітових протоєреїв (за винятком одного Луцька) призначено або фанатичних ворогів українського церковного руху або своїх людців, які колись-там, десь там робили особисті прислуги вищим церковним достойникам. Ось так нпр. у Ковлі посаду новітнього протоєрея заняв чомусь-то... чернець (забракло місця в монастирі?!), славний з того, що в очі висміває еп. Полікарпа за українізацію богослужень. Хоча в кожному повітовому місті є по кілька парохій і по кількох православних священників, то нпр. у Дубні, Здолбунові, Горохові або в Любомлі нема ані одного (!) священника, який відправляв би по українськи. А в Ковлі, де є аж чотири парохії, чомусь саме тільки українська (Благовіщенська) парохія опинилася поза статуком, без дотацій, тільки з невиплатними консисторськими податками. До Володимира призначили протоєреєм людину, яка самому архиєпископові, кажуть, стала у пригоді в одній делікатній справі. Цього вистачило, щоб прижмурити очі на освітній ценвус фаворита (не тільки теольоґічний, але й загальний). Адже-ж іще так недавно нпр. віцебурмистром Ковля й начальним лікарем Каси Хорих був обманець, який нібито скінчив медицину в... Упсалі, але мусів потім утікати, як виявилося, що це — самозванець. Подібно й деякі протоєреї покінчили духовну семинарію в Упсалі чи пак... у Києві, хоч ніхто з колишніх київських семинаристів з тих часів не може їх... собі пригадати. Не завадилоб перевірити їхні документи та висувати громадянству, за які то „заслуги" вони так авансували. Зате подібно як у царському війську фельдфебли знущалися над академиками, так і ці недовчені адміністратори переслідують своїх собратів українців, особливо коли вони перевищують їх освітою...

•

У серпні довелося мені бути у Володимирі на ювилейних торжествах у 950-ліття хрещення України. По закінченні церковних відправ зібралося численне духовенство та місцеве українське громадянство на спільний обід. Але тому, що москалів до трапези не запрошено, арх. Олексій до обіду також не вийшов, бо раптом... захворів. Зате „український" епископ залишив володимирчанам очевидний доказ своєї єдности з паствою та правдивої гармонії душ, бо ось на внесок свого фаворита — недавно присланого протоєрея — наказав **проповідувати надалі у володимирській катедрі російською мовою (!).** Тепер володимирці дивуються: прийде до церкви горстка росіян і москвофільських туманів (разом кільканацять родин) і водночас сотки і навіть тисячі місцевих та околичних українців — і слухають, як з амбони гремить „настоящая" московська мова, наче не в церкві стоїш, а слухаєш радіо з Москви чи іншого Ленінграду! Тут уже тобі не те, що „печать московської неволі", але **живий мовний звязок з „матушкою-Росією", єдність культури, традицій та імперіялістичних заповітів.** Ось так реалізують „конструктивну політику на східних окраїнах всупереч рецепті Дунін-Борковського, який хотів би зробити ті окраїни якнайменше подібними до Росії. В православних святинях лунає московська мова — цей по слову Пушкина „памятник нерукотворний"... кажуть, що це — уступки для місцевого „Рос. Благотв. Т-ва", яке хоче рішуче зберегти московський дух у церкві. Але відомо також, що ці оборонці істинно-русскаго православія тихцем їздять у „пельґжимки" до Ченстохови з римо-католицьким ксьондзом (нпр. навіть батько „русскаго" кандидата на соборного старосту), а діти їх майже всі поголовно переходять на латинство (нпр. у самого недавнього голови „Російського Благ. Т-ва"). Для подібних „стовпів православія" провокувати обурення та нові тертя серед мас вірних — та ще й у теперішні часи! — направду нерозумно.

А чи подумала церковна влада, видаючи такий наказ, над тим, в який спосіб ця наука, виголошена московською мовою, увійде в душі наших дітей? Адже-ж дітвора тієї російщини зовсім не розуміє (таксамо, як і славянщини), бож ніде її не чує і не вчиться... Чи не за велика це оплата — **дитячими душами** — затіям горстки москвофілів?

Та ще й те треба памятати, що російська мова у Польщі не має громадянських прав — таких, як хочби українська. Тому на Поліссі й на Холмщині замість **колишньої** державної мови, наказують заводити **сучасну** державну мову: бо така вже льоґіка подій, коли епископи, занехавши соборні засади, накидають вірним мову панівну замісць мови самих парохіян. Отже у сусідніх епархіях **російщина відіграла ролю містка до цілковитого польщення Православної Церкви.** Чи подумав арх. Олексій над тим, що станеться з його духовною паствою, якщо ця льоґіка подій перекотиться і на Волинь?

А до цього вже йде. Ось пророчистий факт: У почекальні архиєпископа повно народу. Чекає м. ін. делеґація з одного села за півтораста км. Виходить особистий секретар владики Петропавловський і, довідавшися, що селяни приїхали просити дозволу відправляти в церкві по українськи, вголос при всіх „стинає" дядьків: — „А ви-ж не знаєте, що це залежить не від владики, але від повітового старости?..." Враження такої відповіди — просто ошоломливе. І це тоді, коли навіть митроп. Діонисій інтервеніює у міністерстві віроісповідань у справі невмішування старостів (на Холмщині) у внутрішне церковне життя!

Ось так через московську мову вдерлася до Церкви польська мова і з нею політика денаціоналізації українського та білоруського народу. На місце московлення прийшла польонізація. Бо така льоґіка подій. І навіть нема нічого дивного у тому, що одні й ті самі особи спочатку виступали як русифікатори, а нині є польонізаторами.

Дарченко.

ПРОСТУДА?
При перших проявах (пчихання, дрижанки кашель) уживати

таблетки

ASPIRIN
правдиві тільки з хрест. Баєра.

Нарада установ та інтервенція у влади.

В суботу 5. ц. м. в домівці Гол. Виділу „Просвіти" у Львові відбулася нарада представників центральних українських установ, пошкодованих в останніх днях підчас відомих подій. Після наради пішла до воєводи д-ра Білика делеґація в особах **д-ра І. Брика, дир. О. Луцького та інж. Ю. Павликовського.** П. воєвода Білик вислухав опису подій, як їх бачили і розуміють українці, та заявив, що він видав розпорядок, щоб у ніякому разі не допустити до дальших протиукраїнських ексцесів вулиці.

Вчора велику телеґраму до премієра ґен. Складковського вислав дир. **О. Луцький.**

КОМУНІКАТ.

Дня 4. листопада ц. р. інтервеніював у справі останніх подій у Львові у премієра ґен. Славой-Складковського голова Українського Національно-Демократичного Обєднання п. Василь Мудрий.

Головний Секретаріят УНДО.

МІСТЕРІЯ „НОВОГО ЧАСУ".

У пятницю 4. ц. м. після облоги та злемолювання буквально всіх вікон у будинку „Народньої Гостинниці" у Львові — ввійшла поліція до будинку та перевела докладну ревізію в „Народній Гостинниці" і в сусідній камяниці, що творить один бльок, м. ін. у домівці Редакції й Адміністрації „Нового Часу". З найбільш достовірних джерел, бо від співробітників „Нового Часу", знаємо, що підчас ревізії перекинули коміть головою всі редакційні й адміністраційні папери, після чого забрали на поліцію всіх присутніх членів Редакції й Адміністрації. Частину їх потім звільнили, але 11 осіб сиділо ще в суботу до 2. год. пополудні, себто до хвилини, коли пишемо ці рядки. Тому ми чекали на нинішне число „Нового Часу", щоб подати опис його втрат з покликанням на само джерело. Тимчасом на наше превелике здивування у недільному числі „Нового Часу" з дати 7 листопада не находимо ні словечка ані про напад вулиці на домівку „Нового Часу", ані про пізнішу поліційну ревізію, ані взагалі про події вчорашнього дня у Львові. Ніже титли, ніже коми! Чи острах перед конфіскатою числа газети аж такий великий, що не дозволяє писати про свою власну долю, про долю своїх співробітників, та зареєструвати той факт бодай у кількох примірниках для історії свого часопису?! Тому ми виручаємо наших професійних товаришів з „Нового Часу", які, видно не мають змоги в органі, в якому працюють, писати про долю свого Видавництва і власних товаришів праці.

ДО УКРАЇНСЬКОГО ГРОМАДЯНСТВА СТРИЙЩИНИ.

З огляду на події, які заістнували в останніх тижнях та наслідки, які Українське Громадянство у звязку з ними поносить, ми, свідомі відповідальности за культурно-освітнє та господарське життя в повіті, здаючи собі справу з ваги хвилини, взиваємо все українське громадянство якнайбільш рішуче задержати рівновагу духа і якнайбільший спокій.

Стрий, дня 31. жовтня 1938.

Д-р Антін Гарасимів, о. Ілля Гаврилишин, інсп. Щасний Соколовський, дир. Володимир Нарожняк, дир. Іван Кузів, інсп. Альфред Козак, дир. Володимир Котович, Осип Красінський, нач. Олекса Лис, Марія Весоловська, адв. Дамян Охримович.

Нерви зі сталі.

придались би в теперішних часах, коли нервова система є в розладі, а безсонність не дозволяє вам відпочати памятайте за зела магістра Нольського з охор. знаком „Пасіфлорова", що містить у собі Пасіфльору (Цвіт Муки Христової) — рослину, що втихомирює. Вона лагодить розлади нервової системи: нервицю серця, болі і памороки, почування неспокою та приводять покріпний природний сон не спричиняючи звички. Можна дістати у всіх аптеках і дрогеріях. Виробник: Магістер Е. Нольський, Варшава, Злота 14, власний відділ у Львові.

Літературна сторінка.

Діяльоги земляків із Драгомановим на віддаль.

(Архів М. Драгоманова. Том I. Листування Київської Старої Громади з М. Драгомановим 1870—1895 р.). Праці Українського Наук. Інституту. Варшава 1938, ст. 446.)

За останні роки наші публіцисти та моралісти обмазали з усіх боків одного з найбільше заслужених учених — Драгоманова, що перший показав нам дорогу до наукової праці на европейському, не хуторянському рівні. Одна частина закидів проти Драгоманова: — він мовляв, русофіл, друга — він соціяліст, анархіст... а все це разом має складатись на доказ, що він, не такий патріот як ті, які найшли спосіб рятувати Україну гаслами модними і дуже популярними.

Ясно, що критикувати Драгоманова можна тільки тоді, коли зрозуміємо його добу та доберемось до тих підстав, з яких він починав дискусію, добре ознайомлений з европейськими науковими працями в ріжних ділянках. На якому рівні оця дискусія стояла можна хочаб довідатись із I-го свіжо виданого тому листування Київської Старої Громади із Драгомановим від 1870-95 р. Оце листування добуте з архіву перебраного Українським Наук. Інститутом у Варшаві від доньки Драгоманова.

Мало хто в Галичині знає більшість діячів, що були членами Старої Громади; їх прізвища відомі з деяких праць кажуть небагато тим, що примх міліонових слухачів. У цьому матеріялі У цьому першому томі маємо листи родини Антоновичів, Старицьких Житецьких, Беренштама, О. Кістяківського, Т. Лебединцева, М. Лисенка, Лоначевського-Петруняки, Тригубова, Науменка, окрім цього загальні до „Старої" і „Молодої Громади".

Мало хто з нас може уявити собі ту живу виміну думок у гурті згаданих діячів і в атмосфері „Громади" на теми національного лихоліття. Люди писали тоді листи довгі як брошурки, передумуючи не тільки проблеми, але і практичні справи організації, видань, книгарень, засобів, як роздобути фонди і як їх найкраще вжити. Лектура цих листів підбадьорує більше, ніж сучасні крикливо патріотичні статті, бо в них можна бачити не тільки справжній безкорисний патріотизм, але і далекосяжний політичний розум, що журиться розбудовою культури — від народніх шкіл для простолюддя аж до наукових праць у европейських журналах і видавництвах.

Показується, що характеристика Драгоманова галицьких культурних відносин не втратила своєї сили за останніх кількадесять років: львівські громадяни дуже слабо можуть користати зі здобутків европейської культури віденським шляхом, а всі інші шляхи для них зачинені, знехтовані і недоглянені. Матеріяльні галицькі злидні такі, що Драгоманів у Женеві радиться листовно з київськими земляками, якби то так заснувати у Львові українську книгарню, без якої нема як пускати у світ книжок! Але і в Київ шле Драгоманів своїм приятелям гірку правду: „Вірте мені, що сльози в мене стають в очах від вдяки всякий раз, коли дістаю від Вас гроші, таксамо як я плачу від болі душевної, коли Ви кидаєте мене на роки без слова, яке часто дорожче грошей. Я знаю, що Ви як кружок приятелів даєте безмірно більше, ніж можете, а все таки скажу, що як партія з тенденцією, Ви даєте страшенне мало. Очевидно Ви не вмієте організувати навіть українофільські елементи, а не то розширити їх. І коли Ви не можете знайти засобів, щоб видати такі національні речі як „Політичні пісні українського народу" та „Кобзаря", то як можна мати надії, що Ви поведете й устну (!) пропаганду на користь українського відродження". А про галичан: „У товаристві львівських професорів я почував себе дальше від Европ', ні з гадяцькими казначейськими чиновніками. Вони таки нічого не знають: ні про політику, ні навіть про европейську белетристику. Або ще гірше: знають тільки імена, заголовки, якими галичанин мусить сипнути без усякої совісти".

Який зворушливий лист Беренштама до Драгоманова, де він прохає в нього дозволу виправити йому статтю за вказівками всього гурта щодо мови і наводить поправки, як нпр. „вирощали могаметанами" на „перевертали у свою віру", „можна досвідчитись" на „довідатись", „немочні" на „недужі", „впять" на „знову" і т. д. повних три сторінки — на доказ, як живо тоді цікавились народньою і літературною мовою ті, що мусіли писати по українськи.

А які це були ідилічні часи, коли можна було довіряти запечатаній коперті найбільші реколекційні таємниці, бо світ панував ідею приватного листування!

Якось по старечому називається книжка: „Архів Михайла Драгоманова" не так, як книжка з сучасними боєвими заголовками, а проте в ній більше живучости і більше тих ідеалів, за які завжди боролась молодість, ніж у тих усіх книжках, де про ті ідеали тільки говорять, не підмуровуючи їх організаційною громадською працею.

Митарства з виданням „Кобзаря".

Все ще і все ще нові матеріяли про Шевченка. Цим разом про митарства з виданням „Кобзаря" у 1910 р. В одному такому виданні були „Псальми Давида". Світський цензор не знав, чи ці т. зв. переклади не мають у собі чогось „неблагонадьожного" і передав їх на розгляд синоду. Харківський архиепископ Арсеній разом з губернатором звернулись до обер-прокурора синоду і міністра внутрішніх справ з письмом, щоб вони заборонили „Кобзаря" як книжку, що „підриває основи православя та самодержавія". Цензурний комітет розглянувши книжку рішив, що можна її поширювати, але без 10 сторінок. Жандарми ходили по бібліотеках і виривали з „Кобзаря" заборонені поезії. Так було в 40 містах. Все-ж гарні це були часи! тепер не залишилиб книжки вирвавши з неї тільки те, що підлягає цензурі.

При знайдених матеріялах до цієї конфіскати є теж один цікавий епізод. На одних зборах у Харківщині присвячених століттю уродин Шевченка всі приявні на знак пошани для поета встали. З цього приводу залишились листи між губернатором і жандармерією. Губернатор давав арґумент, що „вставали незаконно, бо поет не уродився в даній місцевости, щоб його аж так шанувати".

Ґімназисти про улюблених сучасних письменників.

Міністерство Освіти у Варшаві оголосило для учнів 8-ої ґімн. кляси конкурс на найкращі вправи у польській мові. Кураторія львівської шкільної округи дала деякі інформації про його вислід. У конкурсі львівському взяло участь 27 державних ґімназій з 62 учнями і 9 приватних з 28 учнями. Комісія мала 509 праць. Ціла кляса писала на тему: „Хто і чому з сучасних авторів найближчий молоді", кандидати до індивідуальної нагороди мали тему: „Літературний родовід польського вояка". На тему призначили 5 годин під строгим доглядом. У загальному конкурсі на 419 учнів та учениць найбільше голосів — 128 дістав Жеромський, друге місце — такі бувають несподіванки конкурсів! — Поля Ґоявічинська з 29 голосами (учениць) за її повість „Дівчата з Новолірек". 26 голосів дістав Ґустав Морцінек, 23 Ян Віктор, 16 Родзевичівна, 15 Домбровська, 14 Вежинський. 12 Софія Коссак. 11 Новаковський. Більш як 40 польських письменників і 9 чужих дістало всього від 1-го голосу до 10.

Чому Жеромський на першому місці? Бо його треба читати в останніх клясах обовязково. Чому 14 голосів поет Вежинський? Бо на нього голосували учні з Дрогобича, де він уродився. Три учениці вихвалюючи Домбровську, були переконані, що вона дістала нагороду... Нобеля. Деякі учасники конкурсу вибрали на тему літературної праці маршала Пілсудського як письменника, інші Адама Скварчинського або... Гертиха.

Ясно, що ґімназійний конкурс мав показати як учні знають мову, а не літературу. У 18-ім році життя, коли хто прочитав навіть 100 книжок сучасних письменників — не має досить широкого погляду на те, яка вартість одного автора поруч інших.

—o—

Літературна хроніка.

РАДІО В ОЧАХ ЧЛЕНА АКАДЕМІЇ, ОБОРОНЦЯ ЛІТЕРАТУРИ.

Від кількох тижнів були звістки у париській пресі, що на прилюдних річних зборах пяти французьких Академій відомий письменник Жорж Дюгамель говоритиме про радіо. Зміст його промови більш-менше такий. Радіо має потрійну ролю: інформацію, виховання і розвагу. Інтеліґентний слухач дістає у радіо дуже слабий матеріял, який треба достосовувати до не знають їх живої громадської діяльности. переважає фразеольоґія та демаґоґія. Слухаючи радіових викладів не треба робити умового зусилля, а без такого зусилля не можна збагатити свого знання ані розвинути інтелекту. Всякі поверхові поняття грають у викладах „для всіх" головну ролю. Щодо розваги то не можна уявити собі приємности кільканацять годин денно. Навіть музика, якою насолоджуємось починає нас скоро томити, коли чуємо її безупину. Радіова інформація грає на низьких людських інстинктах у тих краях, де дійшли до влади люди, які вживають його для власної політичної пропаганди і для власної реклями. Радіо замість визволити людину працює для більшого її поневолення — брехнею та гаслами несправедливости. Це не торкається всіх країв; є і культурні народи, що використовують свої винаходи таксамо, як інші технічні здобутки. Французьке радіо не завагалось віддати свої два мікрофони, якими йшло у світ обвинувачення письменника засудженого занепадом культури.

ІСТОРИЧНА УМОВА ВИДАВЦЯ З ПИСЬМЕННИКОМ.

Рівно сто років тому у листопаді 1838 р. французький видавець Дельоа виплатив Вікторові Гюґо 300.000 франків наперед на 10 років за всі твори, які він за той час напише. Цей свій великий жест получений з купецькою калькуляцією пояснив у пресі так: „Замість робити за кожним разом умову на новий твір письменника, краще можна забезпечити його спокійну працю одноразовою більшою сумою. Це дає теж видавцеві більшу свободу використовування творів письменника і не обмежує його у продажі". Риск видавця був у тому, що письменник міг умерти або і нічого не писати. З другого боку письменник діставши відразу поважну суму гроша міг почати працювати спокійно, на довшу мету, не ганяючись за вриковим заробітком.

Ця „загальна" умова Дельоа з В. Гюґом стала першим прикладом для таких дальших умов французьких видавців.

Хто не купує річно бодай 10 книжок для власної потреби — той не заслуговує на назву інтеліґента.

НАЙМОДНІША ПЕСА В СОВІТАХ.

Ніхто не повірив би: найпопулярніша тепер песа у совітських театрах „Нора" Ібсена. Пятьдесять років тому йшли живі дискусії про те, чи можна вважати таку песу пробоєвою, з громадською тезою чи теж банальною обороною фемінізму — жіночої рівноправности. Совітська „Літературна Газета" ставить наново питання: чи Нора перестарілась, чи ні? Її грають водночас у кількох театрах у Ленінграді та Москві і публика має тему до розмов. Але ця публика тепер зовсім ріжна від давньої і бодай половина з них пів-інтеліґенти, ота нова „інтелігенція", що виросла на місцевих книжках і пропаґандових ґазетах. Ібсен для них така сама новина, як Софокль або Скріб. „Нору" грають у первісній редакції, себто з таким закінченням, що Нора покидає чоловіка та дітей і стає самостійною. Мало хто знає, що Ібсен на критичну заввагу мінхенського директора театру про пригнобливе закінчення песи — змінив останніх кілька речень і казав Норі залишитись як вірній жінці. Він хотів цим зазначити, що вартість його песи зовсім не залежить від закінчення і що в ній не треба шукати тенденції. Совітська критика ставить тезу так, що „жінка повинна бути передовсім людиною". Важко тільки рішити, чи вона стає людиною тоді, коли бере на себе обовязки супроти родини, чи тоді, коли покидає родину, щоб стати свобідною.

Для нашого культурного розвитку потрібні не тільки крамниці з маслом і біллям, але теж книгарні, які видавалиб літературні твори.

Сторінка без політики.

Несподівана безплатна подорож до Англії.

Шофер таксівки у пристаневім французькім місті Гаврі Жозеф Бірель чванився тим, що він ніколи не бачив іншого міста крім свого рідного Гавру. І він теж навіть не думав, що йому прийдеться кудись виїздити. А саме йому трапилася пригода, що її позавидував би неоди шукач пригод.

На набережжі задержав його якийсь чоловік. Досвідне око шофера відразу побачило, що гість це моряк в однострої. Незнайомий говорив зі сильним англійським наголосом.

— Це напевно моряк із вантажного пароплаву „Гардіен", який стоїть саме онде — рішив — потираючи зі задоволлям руки шофер. Англійцеві треба було переїхати добрий кусень дороги.

По двох годинах, коли шофер вернувся зі своїм пасажиром знову на беріг, його добрий настрій відразу змінився. Англієць відмовився заплатити таку суму, що її домагався шофер і почав входити на чердак пароплаву. Шофер пішов за ними. Вони довго сперечалися й торгувалися, аж вкінці капітан підійшов до шофера і сказав йому:

— Слухайте, молодий друже, кінчіть спір і забирайтесь на беріг, бо ми зараз підносимо якір.

— Не уступлюся відси, поки не дістану своїх грошей.

Капітан здвигнув раменами. По кількох хвилинах Бірель переконався, що капітан не жартував. Пароплав підняв якір і справді виплив на море.

Таким чином шоферові прийшлося відбути безплатну подорож до Англії. На пароплаві його накормили й напоїли, одначе англійська влада не дозволила йому вийти на беріг. Французький консуль мусів зайнятися репатріяцією неуступчивого шофера.

—o—

ПЛАЩІ ЖІНОЧІ, ФУТРА оригінальні моделі з найліпших матеріялів поручає
Повшехни Склад Одзєжи Львів, Пасаж Міколяша.

Листівка, яка не може дійти до адресата.

В однім з югославянських почтових урядів надали 12. жовтня ц. р. листівку до одного з мешканців Латвії. Почта вислала листівку до Любляни, відки вона знову вернулася до надавця. На його превелике здивування на листівці була замітка, щоб надавець написав у кількох мовах про який край іде, бо слова „Латвія" почтові урядовці не розуміють. Надавець виконав дивне домагання почти і вислав удруге листівку. По кількох днях листівка вернулася знову з малої югославянської місцевости Нустар б. Вінкович із дописокою, що адресат не відомий. Схвильований надавець вислав листівку утретє, без ніяких дописків. В однім часописі він помістив поради для почтових урядовців, щоб вони вчилися географії. Одночасно подав він спис усіх шкільних підручників та атлясів з адресами книгарень, в яких можна буде їх дістати.

—o—

ПРОМ-БАНК
Львів, ул. Ґродзіцьких 1/І.
Тел. 292-15 і 200-15.
просить Всіх своїх П. Т. Членів, щоб відібрали нові уділові листи (книжечки) з тальоном, що уповажнюють підіймати щорічну дивіденду.

Ідеальний дім Рузвельта.

Президент Рузвельт почав будову дому, про який він уже давно мріяв. Той дім стоятиме на високій лісистій горі, з якої відкриється пречарний, розлогий вид на ріку Гудсон. У новім будинку президент зможе так відсепаруватися від зовнішнього світу, як то робить у Берхтесґадені Гітлер.

Вілла буде складатися з одної великої вітальні, двох спальних кімнат — для нього і для жінки — з кухні та невеликої кімнати для прислуги. В домі не буде ні телефонів, ні радіоприймачів.

Рузвельт сам опрацював пляни будови віллі на зразок старих голяндських домиків, що їх будували перші еміґранти. Завдяки свому положенню вілля буде теж знаменитим місцем відпочинку підчас спеки. Той дім коштуватиме всього 15.000 долярів, значить, що він справді буде скромний.

М. Проць
Львів, Ринок 14 поручає:
КОВДРИ, ПОСТІЛЬ, КОЦИ, МАТЕРАЦИ

12-літня дівчинка рятує матір і дитину.

Небувалу відвагу виявила 12-літня югославянська дівчинка, яка врятувала від неминучої смерти маму й дитину. Якась жінка в середніх літах прала в ріці білля. Її чотирилітня донечка бавилася в човні, яке стояло при березі. Раптом дитина скрикнула, перехилившися з човна і впала до води. Мати дівчинки скочила за нею до води, хоч сама не вміла плавати. Одначе вода була така глибока в тому місці, що наслідки тієї події були би справді трагічні, якби не поміч 12-літньої дівчинки, яка не надумуючися довго кинулася на ратунок матері й дитини. Вона скочила до води й притягнула до берегу маму, яка з усіх сил обіймала свою донечку.

Проворність та відвага малої дівчини викликала подив цілої Югославії.

—o—

5.000 винаходів одного американця.

Містер Рей Ґросс з Ню-Йорку оголосив тріюмфально в американській пресі, що він зробив саме 5.000-ий, у свому житті, винахід. Цим винаходом є апарат, який замикає автоматично вікно, коли починає падати дощ.

Містер Ґросс від кільканадцяти років займається винаходами. Він не ломить собі голова над епохальними винаходами, але винаходить дрібні речі, зате дуже практичні. Він конструує тільки моделі, опісля продає їх разом з патентами ріжним підприємствам.

Винаходи принесли містерові Ґроссові велике майно. Між його винаходами є багато дуже дотепних улаждень, як напр. ліжко получене з будильником; воно викидає сплюха у хвилині, на яку був накручений будильник. Він винайшов тапети, які можна легко змінювати, універсальний стіл, в якім умістив мініятурний „коктейль-бар", кімнатну ледівню, умивальню, яку можна змінити на білярдовий стіл та інші дрібні, але практичні речі.

Найбільші доходи приніс містерові Ґроссові дуже мало ускладнений винахід, що приймився в цілім світі, а саме: олівець, що на однім кінці має ґуму до стирання написаного

—o—

Колесом з Парижа до Сайґону.

Молода московка панна Серґеєв рішила переїхати на ровері дорогу з Парижа до Сайґону. Відважна наколесниця їхатиме дорогою з Парижа до Кан, опісля морським берегом до Венеції і Трієсту, відти до Константинополя та через Баґдад до Перського заливу. Там вона хоче перечекати дощеву пору. Згодом вона поїде старою дорогою караван через перську пустиню до Белюджистану в Індії. Звідтіль поїде вона через Дельги і Кальку́ту до Сіяму, зі Сіяму до Сайґону.

Разом вона хоче переїхати 17.000 кільометрів за 11 місяців. Якщо це їй удасться, то вона осягне нечуваний досі рекорд.

—o—

Дещо про патріотизм.

Патріотизм — це дуже глибоке слово, як глибока і всебічна може й повинна бути любов рідного краю та народу. Так само широко можна розуміти слово „патріот", яке знаменує того, хто любить свій край і нарід. Мало-кому справді належиться те почесне імя, і тому в нашій літературі (Франко, Самійленко й ін.) зустрічаємо навіть сатири на „патріотів", себто тих, що самі себе величають патріотами, та не мають з правдивим патріотизмом нічого спільного. Бо бути патріотом, це ще не значить, говорити багато про свою любов і вірність рідному народові, це не значить також назверх захоплюбуватися красою рідного краю, звичаїв, ноші, або — стравою (вареники, борщ!). Ні! Бути патріотом значить — виявляти й доказувати любов і вірність своїми вчинками, поведінкою, своїм всім життям. Дрібними буденними вчинками можемо виявити свій патріотизм, краще, як голосними промовами, заявами, присягами. Це велика штука бути таким тихим, неголосним, нікому невідомим, але правдивим патріотом! Одною з засад патріотизму — це робить так, щоб наші вчинки виходили не тільки нам особисто, але й загалові на добро та користь. Колиж таку засаду пристосувати в економічній площині, то патріот перестерігає передовсім гасла „Свій до свого!" і відзначається високою мірою ощадности: він щадить свій гріш раціонально у ріжних фінансових установах, розуміючи, що таким чином причиняється до добробуту рідного загалу. Виявляймо в буденнім житті свій патріотизм передовсім таким чином то скоро трапимо на шлях правдивого патріотизму теж в інших ділянках — а вона нам усім оплатиться сторицею (Ю.)

На мін. Бачинського не було ніякого атентату.

Словацькі радіовисильні подали в суботу пополудні спростування неправдивих вісток про здогадний атентат на міністра внутрішніх справ Карпатської України Е. Бачинського. Міністр Бачинський зовсім здоровий і на нього не то не було атентату, але навіть найменшого нападу. Ці вістки поширює брехливе будапештенське радіо, яке своїм звичаєм брехало, бреше і буде брехати.

ЕВАКУАЦІЯ УЖГОРОДУ ВІДБУВАЄТЬСЯ ЗОВСІМ ПРАВИЛЬНО.

Словацькі радіовисильні повідомляють, що **евакуація Ужгороду, який 10. ц. м. має перейти в мадярські руки, відбувається зовсім правильно та спокійно.** При цій нагоді український спікер заявив, що Ужгород, який у минулих 20 роках став з брудного мадярського містечка модерним европейським містом, тепер стане знову звичайним провінціональним занедбаним мадярським містом. Те саме буде і з Мукачевом. Та кривдяче рішення довго не вдержиться. Правда переможе — кінчив спікер — і Ужгород та Мукачів знову вернуться до нас!

АНГЛІЙСЬКИЙ ГОЛОС ПРО КРИВДУ КАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

„Менчестер Гардіян" підкреслює у статті свого дипльоматичного кореспондента несправедливість рішення арбітражного суду, яке віддає Мадярщині міста з мадярською меншиною між ними Ужгород і Мукачів. Арбітри нарушили таким чином — пише „М. Г." — мінхенський договір, бо дали першенство стратегічним оглядам перед етнографічними і господарськими.

ЯК ВИГЛЯДАЛИ СПРОБИ ДИВЕРСІЇ У ВОЛІВЩИНІ.

Як відомо північну частину Карпатської України непокоїли диверсантські банди, які перейшли північний кордон. Як подає „А-Зет" ч. 259 з 3. ц. м., одна ґрупа терористів, яка прийшла до Синьовирської Поляни, намагалася ушкодити міст під Тереблею. Граничники та військове поготівля прогнали диверсантів, які мали великі втрати. Чотирох терористів зловлено. Підчас бою згинув лісничий-українець Ілля Катериняк. Інша ґрупа диверсантів напала на міст у Вучкові на шляху Волове-Хуст, одначе їх прогнали. Диверсанти вкинули підчас бою ручну гранату до станиці прикордонної сторожі, одначе вибух нікого не зранив. Населення помагає скрізь виловлювати диверсантів та відбивати їх напади. Віцеґубернатор д-р Бескид проголосив у Волівщині воєнний стан, що на його підставі кожного терориста, який загрожуватиме ладові, здоровлю, життю та майнові громадян будуть карати смертю.

ЗАКАРПАТСЬКІ РУМУНИ ДЯКУЮТЬ РУМУНСЬКОМУ УРЯДОВІ.

Румунського міністра закордонних справ Комнена відвідала в Букарешті 2. ц. м. делеґація закарпатських румунів. Делеґація зложила міністрові подяку за становище Румунії у справі мадярських домагань. Одночасно делеґати просили, щоб румунська влада вжила свого авторитету, щоб Карпатської України не дістала ніяка інша держава. Румунська меншина на Закарпатті в числі 13.000 душ хоче залишитися в чехо-словацько-українській державі, в якій вона д. добре почувається.

——o——

Повідомлення.

Повідомляємо наших П. Т. Відборців, що в біжучому сезоні продукуємо поміщо такі незрівняні якістю й ощадністю типи радіоприймачів:

до мережі (сіти) змінного струму, 110 або 220 V:

А 394 — 4-лямповий супер,
А 396 — 6-лямповий супер,
А 397 — 6-лямповий, двоголосниковий супер,

до батерії та акумулятора:

В 393 — 3-лямповий супер,
В 394 — 4-лямповий супер.

Проспекти й цінники висилаємо на бажання.

СЕЛЕКТОН, радіотехнічна спілка з о. п.

Інж. Михайло Смітюх. Інж. Мирослав Раковський. Володимир Левицький.

Адреса: **ЛЬВІВ, Сикстуська 43, тел. 254-22**

Дальші напади на українські установи у Львові.

СТРІЛИ, РАНЕНІ І МАСОВІ АРЕШТУВАННЯ УКРАЇНЦІВ.

У пятницю 4. ц. м. польська вулиця у Львові під проводом вшехпольських студентів далі безкарно гуляла цілий день аж до пізніх годин ночі. В пятницю рано боївки ендецьких студентів ходили від крамниці до крамниці „Маслосоюзу", де нищили набіл, вибивали решітки недотовчених ще шиб, стріляли до службовичок і на кінець замикали їх у крамницях, стягаючи за собою жалюзії. Одна зі службовичок, ранена вистрілом з револьвера напасника, лежить у шпиталі. Тут і там польські студенти підпалювали крамниці, обливши їх бензиною чи нафтою. При вул. Кохановського напасники ломами знищили по 7-ій год. вечором жалюзії у крамниці „Маслосоюзу", що була вже замкнена, і кинули до середини петарду, яка знищила зовсім уладження крамниці та довела до пожежі. Таксамо знищили напасники до тла крамницю „Маслосоюзу" на початку вул. Листопада.

Також потерпів дуже дім „Просвіти" в Ринку, Народня Торговля в Ринку, Народня Гостинниця і Центробанк. Перед згаданими установами гуляла безкарно юрба польських студентів і вибивала вікна на очах численної поліції, яка преспокійно вела балачки з погромниками, щоб вони усунулись і не побили бешкетів та щойно при нагальнішій агресивности напасників відганяла їх кільканацять метрів від установ. Такі речі заобсервували ми вчора з вікон редакції підчас півгодинної облоги дому „Просвіти". Одночасно ми бачили з вікон редакції, як розюшені напасники били до втрати притомности наших міщан (ок) на Ринку, молодих хлопців і дівчат за те лише, що вони розмовляли по українськи.

Але на тому не кінець. Поліціянти ввійшли до камениці „Просвіти" і тут у сінях поліціянт без ніякої причини ударив ґумовою палкою відповідального редактора „Діла" Олександра Костика, який в 3-ій год. попол. вертався до праці. 60-літньому сторожеві дому „Просвіти" Григоріеві Стасівові змасакрували ґумовими палицями лице і побили важко возьного книгарні НТШ. А директора книгарні „Просвіти" п. Тарановича, б. старшину УНР, який виходив з „Просвіти" пополудні побили поліціянти кулаками у груди і палицями по раменах зі словами „К . . . мацъ". Не диво, що юрба напасників заохочена такою поведінкою поліції, змасакрувала директора споживчої гуртівні Греська та урядовця В-ва „Дешева Книжка" Кордубу, яких каретка ратункового поготівля відвезла до шпиталю.

Вечором польські напасники побили урядовця Видавничої Спілки „Діло" І. Ліуша та урядовця НТШ. м-ра К. Добрянського. Крім того напасники побили до непритомности двох кольпортерів „Діла": Піха в Ринку та Е. Тиса коло Віденської каварні. Далі напасники напали на дім „Зорі" при вул. Вірменській ч. 25, де зранили вистрілом з револьверу у плечі ремісника Амброзія Садового. Поліція, яка явилася на місці випадку, виарештувала ще всіх наших ремісників, які були тоді у своїй домівці, а напасникам не впав навіть волос з голови.

Таксамо безкарно прийшло все польським напасникам у Ринку, де вони преспокійно виважили двері у домі „Просвіти" при допомозі дишля з воза, що його взяли з подвіря маґістрату. Нікого теж не арештувала поліція зпоміж польських напасників, які засипали стрілами Народню Гостинницю, де приміщується „Молода Громада" і в-ва І. Тиктора та Центробанк. Від стрілів напасників був ранений один український студент, який беріг майна української установи. Зате поліція виарештувала всіх студентів, які боронили Центробанк, арештувала теж кількох урядовців та урядничку цього банку, далі співробітників преси І. Тиктора, кількох студентів і господаря „Молодої Громади" п. Петруняка з жінкою, які боронились перед напасниками в „Народній Гостинниці".

Коли задовго пролежите в ліжку склянка природної гіркої води **Францішка Йосифа** вжита натще зранці спричиняє не тільки багате випорожнення, але теж побуджує круження крови, прискішує переміну матерії, добре травлення та збільшує апетит. Спит. лікаря.

Вкінці слід згадати, що польські студенти зранили вистрілами з револьверів двох наших студентів при вул. Л. Сапіги та знищили до тла крамницю з лікарським і ветеринарійним приладдям при вул. Валовій.

Матеріяльні втрати українських установ у Львові йдуть на сотки тисяч золотих.

*

В доповненні до нашого опису подій у Львові з четверга 3. ц. м. слід згадати, що напасники вибили всі вікна в помешканні б. пос. Володимира Целевича при вул. св. Софії ч. 25 разом з усіми мешканцями того дому.

ЩЕ АРЕШТУВАННЯ.

Дня 4. ц. м. вечором поліція арештувала на площі св. Юра кільканацять українських студентів, що сторожили забудувань св. Юра.

КРОВ НА ТРОТУАРІ.

Вечором 3. ц. м. на вул. Академічній видно було калужу крови та розкинені українські часописи. Це побили кольпортера українських часописів.

БЮТЬ НА ВУЛИЦЯХ.

Польські пікети стоять коло українських установ і крамниць та побивають особи, які з них виходять. Під будинком Малої Семинарії при вул. Сикстуській ч. 39 а польські студенти напали 5. ц. м. передпол. на проф. А. Антоновича й побили його палицями.

СТРІЛЯЮТЬ ДО УКРАЇНСЬКИХ ДОМІВ.

Дня 4. ц. м. коло год. 7. веч. хтось стріляв з валів до брами камяниці „Дністра" (вул. Підвалля ч. 7).

„КАТОЛИЦЬКІСТЬ" ПОЛЬСЬКОГО СТУДЕНТСТВА.

В доповненні до звіту про погром у Духовній Семинарії 3. ц. м. нас повідомляють, що польські студенти побили теж образи святих у розмовниці, м. ін. образи Ісуса Христа, папи і кілька образів святих, а хрест викинули на вулицю Коперника. Це ілюструє вимовно „католицькість" польських студентів. Поліціянт, який списував протокол у здемольованій розмовниці Дух. Семинарії, заявив, що „то ест домеро почонтек"...

——o——

пішла додому. По приїзді пожежної сторожі коло год. 3-ої над раном, горішні поверхи дому стояли вже в огні. На вулиці лежали тіла 4-ох осіб, які не могли вийти з горіючого ателіє і тому вискочили крізь вікно на вулицю. По кількох годинах пожежу вдалося опанувати. Вранці пожежна сторожа віднайшла 13 жертв катастрофи під згарищами фотографічного ателіє і біля дверей до ателіє. Тіла жертв катастрофи майже такі звуглені, що неможливо їх ідентифікувати. Найстарші люди столиці Норвегії не памятають такої страшної пожежі.

— **Страшна смерть від закаженого мяса.** В Аргулію в Семигородщині ватага циганів зїла мясо зі скаженої безроги. Дотепер померло 13 циганів, а 20 бореться зі смертю у шпиталі.

— **Має щастя.** Підчас переїзду через міст на Сереті під Галачем самохід купця Францовічі впав до ріки. Жінка купця зі сином утонула, Францовічі вирятувався. Францовічі пережив дотепер чотири страшні самоходові катастрофи, з яких щасливо вирятувався.

— **Позички для молодих подруж у Франції.** Французький щоденник „Інтрансіжан" помістив інтервю свого кореспондента з мін. публичного здоровля Рюкартом, який заявив, що підготовляє проект закону про позички для молодих подруж. Одночасно французька преса домагається обмеження напливу чужинців до Франції. „Ле Ліберте" пише, що в 1919 р. мешкало у Франції 1,400.000 чужинців, у 1921 р. понад півтора міліона чужинців, у 1926 р. 2 і пів міл., в 1930 р. вже 3 міл. чужинців, себто 7% населення. Отже Франція приймає найбільше чужинців на світі.

— **Сензаційний винахід англійського пекаря.** Один англійський пекар з Бріджвотер запевняє, що його хліб буде свіжий і смачний 20 років, хоч — як відомо — хліб цвите та черствіє вже по кількох днях і тоді небезпечний для здоровля. Англійський пекар зберігає свіжість свого хліба потягаючи зверха бохонці хліба спеціяльною поливою, що береже хліб перед цвілю. Складників спеціяльної поливи хліба пекар не хоче виявити.

— **Зріст подруж та уродин у Німеччині.** „Франкфуртер Цайтунг" пише, що збільшилося число подруж і природний приріст у Німеччині. В першому півроці 1938 р. число подруж сягало до 303.104 і зросло на 6.4 прц. у відношенні до першого півроку минулого року. Згаданий щоденник пише що зріст подруж є наслідком поправи господарського положення і запомог для подруг. Число уродин у першому півроці 1938 р. є найбільше, яке Німеччина осягнула в останніх роках, бо аж 20 прц. (проміль).

— **Непрохідна „барієра смерти".** Париський „Матен" повідомляє з Льондону, що англійські інжиніри винайшли т. зв. „барієру смерти" що її не може перейти на полі боротьби ніякий рід зброї. Згаданий винахід, що нагадує т. зв. „проміні смерти" предложено англійському міністрові оборони Т. Іпскіпові.

— **Страшна пожежа лісів у 12-ох стейтах.** У Злучених Державах горять ліси у 12-ох стейтах. Дотепер згоріли тисячі гектарів лісів, а втрати сягають міліонів долярів. Пожежа знищила теж багато фарм з живим і мертвим інвентарем. Рятункову акцію ведуть тисячі людей, але без більших успіхів.

— **Ріжні вісти.** На трьох британських бомбовиках рішили англійські летуни устійнити рекорд і тому вибралися з Льондону до Австралії. — На відомого льондонського хірурга Мекдональда Сідней доконав невідомий атентатчик замах недалеко готелю, в якім замешкав грецький король підчас своєї теперішньої візити в Льондоні. Здогадуються, що атентатчик хотів убити короля, бо хірург є дуже подібний до короля. Льондонська поліція веде слідство. — В Буенос Айрес поїзд вїхав на замкнену рампу. 30 осіб є ранених. — Водна труба навістила околиці Касабланки. Підчас повені згинуло 13 осіб.

— **Чим є лікування холекіназою?** Холекіназа — це мішанина відповідно дібраних і спеціяльним способом приладжених зел. Холекіназове лікування побуджує до правильного ділання печінки, органу, який для крови є немов фільтром. Кров забирає відпадки комірок і інші шкідливі субстанції до печінки. В печінці з цих відпадків твориться жовч і виділюється з організму крізь кишки. Цим способом відбувається правильна переміна матерії.

Коли побудимо печінку до збільшеного витворювання жовчі, вона починає витягати щораз більшу кількість відпадків з крови.

З цього виходить, що чим більше твориться жовчі, тим докладніше організм виділює з крови шкідливі субстанції, які повстають в укладі, як окремі продукти переміни матерії і травлення. Підсилений організм завдяки очищеній крові сам дає собі раду з недугою.

Холекіназу вживаємо при недугах печінки і на її основі: 1) жовчевих камінцях; 2) жовтачці; 3) постійнім запорі стільця; 4) катарі шлунка і кишок а також при недугах злої переміни матерії, саме: 1) артретизмі; 2) ішіясі і інших артретичних невральгіях; 3) недугах шкіри на основі злої переміни матерії (чираки, тощо).

Дармові брошури висилає лабораторія фізично-хем. **Холекіназа, Г. Немсевського**, Варшава, вул. Нови Сьвят 5, а теж аптики і аптичні склади.

—o—

✝ Посмертні згадки

Йосафат Мельник, надкомісар скарбової сторожі на емеритурі, помер 29. жовтня у Львові, проживши літ 62. Похорон відбувся 1. листопада ц. р. у Львові на Янівський цвинтар. Надгробне слово виголосив п. Іван Філяс, попрощавши Небіжчика від себе, товаришів і родини.

Бл. п. Йосафат Мельник походив з Корчина, сокальського повіту, з свідомої української родини і сам був щирим українським патріотом. Передплачував українську пресу, належав до українських товариств. Як людина був хрустального характеру, милий у поведенні і товариський, чим зєднав собі симпатію всіх знайомих і товаришів. Як урядовець був дуже солідний і тішився довірям своєї влади. За української влади був іменований інспектором сокальської скарбової округи. Осиротив жінку і вихованицю. В. Й. П.

—o—

Дописи.

ТЕРЕБОВЕЛЬЩИНА.

Дивні і часті пожежі в селі Глещава. Восени цього року наше село навістило велике нещастя, а саме за короткий час було аж 6 пожеж у ріжних місцях села. З того тільки раз удалося людям вгасити огонь, ще заки розгорівся. Перший погорів Степан Отечишин с. Михайла, заможний господар. Йому згоріли будинки і 200 кіп збіжжя, саме день перед тим, як він приготовив собі все до молочення. Цей господар українець. За кілька днів згоріла купа соломи у бувшого солтиса Петра Джумаги. Але люди збіглися і не дали поширитися пожежі. Знов за кілька днів вибухла пожежа в латинників Петра Гідевича і в його сусіда Петра Джумаги. Доки горіли українці, було тихо. Щойно після того, як погоріли 2 згадані латинники, наробилося в селі і в повіті багато шуму. Місцеві латинники доносили до старости, що то українці нарочно підпалюють. Тоді віцестароста загрозив ріжними карами. Потім ще були три пожежі. Погорів Василь Совів, латинник, але такий спокійний чоловік і такий, що до нічого не мішався в селі. Крім того вибухла пожежа в двох сусідів: українця Василя Садового і латинника Миколи Табаки. Але вогню вгасили. Оба такі люди нікуди не ходять, навіть до корчми ні. В тім часі один постерунковий приарештував латинника Михайла Джумагу, слабоумного, під закидом, що то він підпалював. А то на тійсій підставі, що перед одною пожежею той слабоумний біг через село і кричав, що горить, хоч вогонь ще був не показався. Його увязнили і відставили до вязниці, одначе кілька днів пізніше таки згоріло до тла спільне обійстя згаданих вище Садового і Табаки. Коли увязнили того слабоумного поляка, то поляки перестали говорити, що, мовляв, українці підпалюють. Але ціле село в тривозі. Господарі озброїлися вилами, граблями, рискалями і т. п. та вартують кожного господарства по дві особи. Бо все сподіються, що тут або там бухне несподівано вогонь. Ця тривога перед несподіваною пожежею сильно подіяла на людей слабших нервів, зокрема на жінок, які порозхоровувалися на нерви і мусять лікуватися. — В селі підупало культурно-освітнє життя. В читальні нема ніякого руху. Виділ не спромігся приготовити навіть ювилейного свята Просвіти і 50-ліття заложення першої читальні в Глещаві. Тільки радіо в читальні фунціонує. Молоде покоління трохи пиячить. Прикро про це писати, але мушу, бо може це щонебудь поможе. — **Місцевий.**

ПЕРЕМИШЛЯНЩИНА.

Свято „Просвіти" в Яворові відбулося дня 16. жовтня ц. р. З нагоди 70-ліття „Просвіти" відправив місцевий парох о. дек. Аркадій Гутлевич Службу Божу, і панахиду. По панахиді виголосив проповідь — про значіння „Просвіти". Точно в 2-ій год. попол. дзвін сповістив, що за пів години зачнеться в церковнім домі Академія. На сцену виступив міш. хор під проводом старенького 82-літнього диригента Тимотея Гнатова. Вступне слово виголосив Павло Носаль. Опісля деклямувало вдатно „Станьмо в просвітянські лави" 6 дівчат в чудових народних строях. Далі реферат „Наш обовязок" виголосив делегат філії Василь Вороновський. Ще виступи хору, деклямація „Де ті струни" та живий образ і свято закінчилося. Слід згадати, що саля була гарно прибрана квітами.

ЯВОРІВ.

Проти одного непорозуміння. Хочу порушити одну справу, яка стала в Яворові великою болячкою. Це істнування двох українських гімназій, коедукаційної Рідної Школи і дівочої СС. Василіянок. З приводу цього значна частина яворівського громадянства огірчена проти Сестер та їхньої школи. Тому, що таке огірчення розщіпує громадянство і тимсамим його ослаблює і тому, що Сестри ніде прилюдно не бороняться, я покликуючись на засаду, що треба також вислухати другу сторону, хочу сказати кілька слів, які справу розяснять і, як сподіваюся, причиняться до успокоєння. Передусім громадянство стоїть на хибнім становищі, коли з гімназії СС. Василіянок робить справу особисту чи то самих Сестер чи директорки школи чи вчителів, що в ній учать. Громадянство повинно зрозуміти, що так як школа Р. Ш. не є особистою справою ні членів Управи Філії ні Гол. Управи Р. Ш. ні директорів чи вчителів, що в них учать, але є справою загальнонаціональною. Як львівська епархія має свою дівочу василіянську гімназію у Львові, станиславівська у Станиславові, так перемиська епархія має її в Яворові. А що вибір місця для школи впав на Яворів, то це не тому, щоб робити конкуренцію Р. Школі, як тут дехто твердить, а тому, що, як це хіба кожний знає і розуміє, тут Василіянки мають відповідне приміщення для школи, а деінде в епархії не мають; а потім, на тім самім місці вони удержували середню дівочу школу вже майже від сто літ, тільки що вона через зміни шкільної організації в державі щоразу змінювала свій тип і назву. На доказ доброї волі СС. Василіянок, що вони не хочуть робити конкуренції Р. Школі, може служити факт, що вони подібну школу в Дрогобичі перед трьома роками зліквідували. Далі громадянство бажало собі, щоб Сестри замість загально-освітньої гімназії вели в Яворові якусь фахову школу. Таке бажання висуває частина яворівського громадянства — знов через непорозуміння. Вища духовна влада не може йти за бажанням громадянства одного провінціяльного містечка, коли бере під увагу потреби цілої епархії і вищі потреби церкви й народу. Сестри могли б вести поруч істнуючу школу ще й фахову, подібно як Василіянки у Львові ведуть загально-освітню гімназію і фахову, щойно тоді, якщоб їх громадянство матеріяльно і морально підтримало. Далі громадянство стоїть на хибнім засадничім становищі, коли думає, що гімназія СС. Василіянок є зовсім така сама, як коедукаційна Р. Ш. Вона бодай тому не є така сама, що є чисто дівоча, а не мішана. І дає змогу батькам, які не бажають собі посилати своїх дівчат до коедукаційної школи, посилати їх до чисто дівочої. А потім, і що важніше, ця школа ведена на зразок монастирських шкіл та інститутів інших народів, де, як відомо, є особливі опіка над дівчатами та інше ведення науки, ніж у звичайних школах. Нам навіть уже так прийдеться альфабетизувати, що можна собі і повинно на такі бодай дівчата школи дозволити. Не годиться теж з правдою, як це можна почути в Яворові, що учениці гімназії СС. Василіянок, мовляв, безвпинно тільки моляться, — або безупинно їх виховують у релігійнім дусі — що їх не підготовляють до практичного життя. Щойно

но в груди. Саля заревіла (ох, та галерія!), а Філька похитнувшись злегка, замість обурено почервоніти, звернулась у лівий бік і вдячно посміхнулась. Боже любий! А лівий бік, якби навмисне, загоготів, затупав і став щось вигукувати. Ох! Марина забула за Галину і за те, що треба рятувати ситуацію тут, на салі. Вона кинулась за куліси, в першу чергу до завісника. Це був старий сторож. „Стягайте! Стягайте!" гукнула, а коли він незрозуміло й трохи заспано подивись на неї, вирвала з нього шнур із руки й стала щосили стягати. Просвітянська завіса, як завжди, мала свої хиби й стягати її треба було дуже обережно. Тому так нагло стягнена завіса за щось зачіпила, бо на салі почувся сміх і тупотіння. Але Марина вже затягнула шнур і миттю кинулась до гардероби.

Філька стояла там із задиркуватим усміхом. Не з тих вона, щоб принишкла в обличчі небезпеки. Марину це ще гірше подратувало.

— Пані (цього титулу вона вживала в таких хвилинах), ви повинні вплинути на своїх знайомих, щоб вони нас більше шанували!

— Що-ж, артистка має право на успіх, сказала Філька, підіймаючи голову. Відповідь видно була приготована наперед.

Марина густо почервоніла. — Так, — сказала поволі — але такий успіх водиться тільки серед шевців.

Так сказала. І помстилась жорстоко. Бо вона знала в глибині душі, що Філька пакостить тільки на те, щоб дошкулити пані докторовій...

Правда, зараз пожаліла цього. Це така чисто жіноча помста! Але коли подумати про згірдну міну Галини і престіж, так важко двигнутий престіж їхнього аматорського гуртка, то їй не було жаль. Дарма що Філька розревілась і демонстративно скидала з себе корсетку на знак, що не буде грати.

Марина її не просила. Закликала налякану Лесю і рішучим тоном наказала їй докінчити ролю.

(Далі буде).

Чай
E.W.I.G.
люксусовий
Рожа цейльонська
і добірний
№ 17.
хвалять всюди від десяток років.

МАДЯРИ СКОНФІСКУВАЛИ ВІЛЛЮ ПРЕМІЄРА О. ВОЛОШИНА В УЖГОРОДІ?

У вечірній пресі появилась вістка, що мадярська національна рада в Ужгороді рішила сконфіскувати майно прем. о. Волошина. Його віллю в Ужгороді замінили на народній дім ім. Гортія.

З ЧЕХО-СЛОВАЦЬКОЇ АРМІЇ ЗВІЛЬНЯЮТЬ МАДЯРСЬКИХ ВОЯКІВ.

Демаркаційна лінія.

Мадярські та чехо-словацькі експерти, що радять в Братиславі, устійнили тимчасову демаркаційну лінію, яка буде обовязувати, доки не визначать у терені дефінітивної границі.

Прага зобовязалась негайно звільнити з війська мадярів з просторів прилучених до Мадярщини та звернути коні і підводи, зареквіровані у селян.

Між обома арміями устійнено 3-кільометрову нейтральну смугу.

—o—

РЕДУКЦІЯ МІНІСТЕРСТВ ПРАСЬКОГО УРЯДУ.

Як повідомляє урядовий комунікат, в пятницю пізним вечором праська рада міністрів відбула засідання та вислухала реферати мін. Хвальковського і членів урядів Карпатської України та Словаччини про віденський арбітраж.

Опісля передано постійній парляментарній комісії законопроєкт, на основі якого мають получити міністерства: залізниць і пошт — в міністерство комунікації та здоровля і суспільної опіки.

Крім того затверджено договір з Німеччиною, постанови економічного комітету ради міністрів та низку інших справ.

—o—

По широкому світі.

З Бразилії вивезено 208 вязнів, здебільша комуністів, на острів Фернандо Нороня.

Німецький кружляк „Емден" причалив з офіційною візитою до Констанци.

Французький уряд погодився, щоб новим італійським амбасадором став Рафаїл Ґаріліа.

Фінський уряд почав наради з представниками Аляндських Островів у справі ремілітаризації тих островів.

Новий японський амбасадор Того доручив дипломатичні повновласти совітському урядові.

НОВИНКИ.

— **НИНІШНЄ НЕДІЛЬНЕ ЧИСЛО „ДІЛА"** виходимо з незалежних від нас причин виїмково в обемі 12 сторінок.

— **Конфіската „Діла".** Вчорашне (246) число „Діла" підпало конфіскаті: за два місця передової статті та за другу частину її наголовка, за опис подій у Львові та за дві перші новинки.

— **Служби Божі в церкві св. Духа** у Львові для міряи відправляються в усі неділі і гроокат. свята точно в год. 10.15 передполуднем.

— **Українські авдиції** із закордонних радієвих станцій слухайте тільки на радіоприймачах ф-ми „Е-комп", Львів, вул. Сикстуська ч. 29. тел. 203-30.

— **Космео** — Львів, Миколая 7, фахово порадить Вам Пані, як раціонально плекати вроду.

— **Триекі,** елеґантні панчохи та практичні скарпетки, приписові панчохи для шкільної молоді дістанете **в кооп. „Базар", Львів, вул. Руська 3.**

— **Тугу за власним домом** найскорше і найдешевше заспокоїте при помочі Міщанського Союзу Кредитового у Львові, вул. Руська ч. 3., тел. 215—16 П. К. О. 510—676. Жадайте інформативного листа!

— **Краєва хроніка.** В Хатках Лагодівських пов. Броди, двох поліцаїв стрінуло — як повідомляє ПАТ — злодія Івана Антонова з крадеными товарами в українській кооперативі в Ялівчику. Антонів почав утікати, але його догонила один поліцай і розброїв. Колиж надбіг другий поліцай Антонів вирвав одному з них кріс, кинувся на другого поліцая, повалив його на землю і почав утікати. Поліцай зірвався зі землі і візвав злодія, щоб затримався. Антонів не послухав поліцая і тоді вистрілом з рембольвера зранив його важко у плечі. — В Невжуховi пов. Стрий сторож рибного ставу зранив Петра Уляка, який хотів красти рибу.

— **Радість пияниць щораз то більша.** Головний Статистичний Уряд у Варшаві обчислив, що в перших 9-ох місяцях 1938 р. випили в Польщі майже 30 міліонів літрів спірту. Минулого року в тому самому часі консумція спірту сягала поверх 27 міліонів літрів, себто цього року зросла на 10 проц. В центральних воєвідствах випили 14,979 тисяч літрів, у західних 6.187 тисяч літрів, у східних 4.377 тисяч літрів, у полудневих 4.293 тисячі літрів. Виходилоб, що найбільше алькогольних напитків пють у центральних і західних воєвідствах Польщі.

— **Підписував вексель за... 3 зол.** Обманець А. Балінський оголосив у варшавських часописах, що шукає спільників до великого, доходового підприємства, що займається доставою вугілля і дерева. На його поклик зголосилося багато осіб, яких Балінський приймав у гарно уладженім бюрі і зумів переконати, що його підприємство дає великі доходи. Наївні спільники віддавали обманцеві гроші під забезпеку векселів, що їх передавав Балінський. Одначе в речинці платности векселі мандрували до протесту, бо виставці їх не викуповували; виставцями були безробітні або малолітні. Тому влада арештувала Балінського. Слідство виявило, що Балінський купував підписи на векселях від безробітних за... 3 до 5 зол. за підпис, а книги, замовлення та рахунки свого підприємства фальшував. Крім того обманець приймав від службовиків свого підприємства кавції, які теж пропадали. Балінський натягнув своїх „клієнтів" на квоту понад 50.000 зол.

ВОВНИ
ШОВКИ
ПОЛОТНА
КОВДРИ
КОЦИ
поручає українська блаватня
„МАНУФАКТУРА"
ЛЬВІВ, пл. КАПІТУЛЬНА ч. 3.

— **Дві самоходові катастрофи** трапилися на автостраді Берлін-Ганновер, коло місцевости Лєнін. Самохід надпрокуратора Парея віхав на неосвітлену колюмну вантажних авт. Надпрокуратор Парей і прок. Ґайбель згинули, прок. Парізіус і шофер важко ранені. Незадовго віхав на розбитий самохід другий самохід, якого пасажирка важко ранена, шофер легко ранений. Ранених відвезли до шпиталю. Слідство виявило, що шофер та його помічник колюмни вантажних самоходів не засвітили світла і тому їх обох арештувала поліція.

— **Вибух у фабриці муніції на Сов. Україні.** В совітських фабриках муніції в Шістці на Сов. Україні дійшло до вибуху, що знищив велику частину будинків. 8-ох робітників згинуло. ГПУ веде слідство, щоб устійнити причини катастрофи. Здогадуються, що катастрофу спричинили опозиційні елементи. Фабрику муніції окружили спеціяльні відділи війська ГПУ.

— **Різні вісти.** Дружина грецького престолонаслідника Фридерика Люїза привела на світ доньку. — „Пополо д'Італія" пише, що до 1942 р. скінчать будову автостради Рим-Берлін, що переходитиме через Бренер. — Німецький міністр фінансів оголосив розпорядок, що чехословацькі банкноти по 10, 20 і 50 корон та більон тратять свій платничий характер 15. ц. м. Державні банки і каси виміняють їх до 30. листопада ц. р. на німецькі марки по 12 фенігів за корону. — В Льондоні зударився автобус з вантажним самоходом. 17 осіб є ранених. — У суботу 5. ц. м. відкрили для колового руху пять нових автострад: Берлін—Ляйпціг, Кельн—Мінхен—Інґольштадт, Карльсруге—Штутґарт і Штутґарт—Гайльброн.

— **Кожна хвилина дорога...** коли вранці муж спішить до праці, діти до школи, а на пані дому тяжать обовязки господині. Шойно тоді спеціяльно цінна стає готова мішанка „Енрільо", яка дуже влекшує приладження кави на сніданя. Ту мішанку, яку купуємо вже приладжену до ужитку змелену, варимо три хвилини і вже маємо готову знамениту каву, дотого дешеву.

— **Важне для Пань Дому.** Незрівняну книжку з приписами д-ра А. Еткера п. н. „Добра господиня пече сама" можна дістати у всіх кольоніяльних крамницях і дрогеріях. Ціна знижена 30 сотиків. Книжечка вміщення дає багато приписів на печиво й ін.

—o—

З судової салі.

ПОЛІТИЧНИЙ ПРОЦЕС У ЗОЛОЧЕВІ.

В пятницю 4-го листопада ц. р. відбулася в Золочеві перед карним сенатом Окружного Суду розправа проти Анни і Павла Купчиків, вмішаних у справу, що була дуже голосна у квітні ц. р., вбивства поліційного аґента Яна Бісенека.

Історія цієї справи така: Ніччю з 17. на 18. квітня ц. р. поліційні аґенти Йосип Берват і Ян Бісенек застукали до мешкання Павла і Анни Купчиків при вул. Нестора на периферіях Золочева. Після трикратного стукання до вікна відчинив Павло Купчик двері мешкання, а аґенти увійшовши до середини й розглянувшись по єдиній кімнаті запитали, чи не було або чи нема в хаті когось чужого. Купчик відповів, що нема нікого. Тоді аґент Бісенек хотів сконтролювати стрих, але коли він тільки відчинив двері на стрих, звідти впало кілька револьверових стрілів, від яких Бісенек згинув на місці.

Акт обвинувачення твердить, що вбивником аґента Бісенека був член ОУН Павло Ґаба, який тієї ночі спав у обвинувачених Купчиків, а як поліція застукала він сховався на стрих. Акт обвинувачення каже теж, що після того як поліція застукала, Ґаба сказав до Купчика, що поліція не візьме його живим.

У звязку з тим прокуратура обвинуватила Павла Купчика за приналежність до ОУН і крім цього Павла і Анну Купчаків за те, що дали Павлові Ґабі допомогу при вбивстві аґента Бісенека.

Трибунал у складі судді Млинарського, як предсідника та суддів Власака і Йоркаш-Коха, як вотантів, засудив Павла Купчика за приналежність до ОУН на три роки вязниці і за допомогу Ґабі у вбивстві Бісенека на 5 літ вязниці. Обі ці кари злучено в одну: 7 літ вязниці. Крім цього суд позбавив Купчика громадянських прав на 5 літ. Анну Купчик звільнили, бо не було доказів її вини.

Обвинувачував прокуратор д-р Хомінський, боронили: д-р Пиндик і д-р Струсевич.

—o—

Спорт.

ЗМАГУНИ УКРАЇНИ НЕ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТИ В РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ЛЬВОВА.

У звязку з теперішніми напруженими відносинами у Львові президія секції копаного мяча С. Т. Україна повідомила особового капітана Львівської Округи, що відкликує участь змагунів України в обох репрезентаційних дружинах Львова, які мали змагатися 13. с. м. з репрезентацією Кракова й Золочева. Також у прийдешніх змаганнях двох „ліміг" грачі України не візьмуть участи.

ВСІ СПОРТОВІ ЗМАГАННЯ ВІДКЛИКАНІ.

З приводу виборів до сойму, Львівська Округа відкликала всі місцеві змагання визначені на день 6. листопада ц. м.

ТЕАТРИ

Великий Театр

Неділя 6. XI. год. 3.30 попол. „Хрести дияволів"; год. 7.30 веч. „Останнн новина".

Театр Розмаїтостей.

Неділя 6. XI. год. 12. попол. „Королевич Рак", казка; год. 4. попол. „Королевич Рак", казка; год. 7.30 веч. „Хрести дияволів".

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЗОЛОЧІВ:
6. XI. Цвіркун у запічку.
7. XI. Лісова пісня.
8. XI. Зоря над Почаєвом.
9. XI. Пригоди в Чорчі.

Український театр Йосифа Стадника (сезон...).

...ЗАЛІЩИКИ:
8. XI. Хам.
Потім іде театр до Микулинець і Тернополя.

Український Народній Театр ім. М. Садовського:

ЖИДАЧІВ:
6. Х. Невольник.
7. Х. Гетьман Полуботок.
До вистави театр готує „Сорочинський ярмарок"; „Про що тирса шелестіла".

ВСЮ ШКІЛЬНУ ЛЕКТУРУ
як також белетристику у 5 мовах.
позичає **„VITA"**
пл. Марійська 5 (буд. Шпрехера).

КІНА.

АПОЛЬО: „Гегенна".
АТЛЯНТИК: „Баталія безбожників".
БАЛТИК: „Капітан Молєнар".
ВАНДА: „Заборонене щастя", „Без приказу".
ҐРАЖИНА: „Парижанка" з Даніелею Даріє.
ЕВРОПА: „Вязниця без крат".
ЕМПІР: „Царівна Сніжинка" Вальта Дизнея.
КАСИНО: „Рапсодія".
КОПЕРНИК: „Остання бригада".
МАРУСЕНЬКА: „Друга молодість".
МЕТРО: „Семе небо".
МІРАЖ: „Рожа" на осн. Жеромського.
МУЗА: „Пані Валєвська".
ПАЛЯС: „Границя".
ПАКС: „Тато жениться".
РАЙ: „Шейк" з Рамоном Новаро.
РІЯЛЬТО: „Кохання та сльози жінки".
РОКСІ: „Олімпіяда"
СВІТ: „Чоловік лев", „Кохай тільки мене".
СТИЛЕВЕ: „Маски льорда Блекнея" та ревія.
ТОН: „Личенько" із Шерлі Темпль, „Каліф із Багдаду".
УТІХА: „Останній поїзд з обложеного міста" й ревія.
ХИМЕРА: „Ля Габанера" (Зара Леандер).

ФОТОПЛЯСТІКОН:
(пл. Марійська)
„Греція, Корфу, Дельфи, Атени".

ФОТОПЛЯСТІКОН „СВЯТОВІД":
(вул. Коперника ч. 11 дім ф-и Кайн і Син)
„Японія: Токіо, Кіото, Кобе, Осака".

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

Шукаєте мешкання?

Найдете його і буде воно Вам зовсім відповідати, якщо дасьте оголошення до „Діла".

●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●●

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Неділя, 6. листопада 1938.

7.20 Орх. концерт, 8.00 Ранішній денник, 8.45 Порадник хлібороба: Хл. скрипька, нар. пісні, після богослуження коло год. 10.30 Музика з пл., 11.45 Легка музика у радіопрограмах, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Симф. поранок, орх., форт., 13.00 Виїмки з творів Пілсудського, 13.05 „Розбитки" гутірка, 13.15 Музика, пісеньки, форт. дует, 14.40 Летун першої кляси, авд. для старших дітей, 15.00 Шляхом переможної пісеньки, словно-муз. авд., 15.20 Золота книга громад, 16.30 Скрипковий рецитал Керпу Ваше, фінської скрипачки, 17.00 Звуковий тижневик, 17.30 Орх., спів; у перерві в год. 18.25 Хвилина біра студій, 19.30 Програма на завтра, 19.35 Гостинний під домом, 20.10 20.15 Спорт, 21.00 Радіокабарет, спів, два форт., 21.40 „Робінзонове весілля" Вацлава Завуди, 22.10 Танк. музика, 23.00 Ост. вістки, 23.15—23.55 Танк. музика з пл. (Варшава II).

Понеділок, 7. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Танкова музика з пл., 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: „Мати" гутірка для молодших дітей, 11.15 Музика з пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авдиція, 13.00 Для купців і ремісників: Різдво вже недалеко, Святочне виставове вікно, Коли і як подавати ціни товарів, 13.30 „Шуберт" муз. авд. для гімназій, 14.00 Концерт бажань, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 Театр Уяви для молоді: „Переказ про молодого короля", на осн. Оск. Уайльда, 15.30 Сальон. орх., 16.00 Полудневий денник, 16.20 Економічні науки, 16.35 Форт. твори, 17.00 Торговельний шлях Шлєсьвиг—море, 17.10 Долина золота та смерти, 17.25 Концерт солістів: спів, віол., форт., 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Львівські наукові варстати, 18.30 Розр. концерт, орх., 18.48 Як творилася академічна легія 1918 р. 19.00 Воєнна авдиція, 19.30 Розр. концерт, орх., сопран, вок. дует, 20.33 Веч. денник, метеорольогічні вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Скрипковий рецитал Ем. Тельманів в супр. форт., 21.40 Літер. новини, 22.00 Спортові вістки, 22.05 Іван Добжанський — трибун Львова, 22.30 „Офенбах" муз. репортаж, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції, 23.15 до 23.55 Славні співаки з пл. (Варшава II.).

Вівторок, 8. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Для шкіл, 8.10 Орхестра, 8.50 Ранішні вістки, 11.00 Для шкіл: Електрика працює, лікує і вбиває, гутірка для старших дітей, 11.15 Концерт мандоліністів (у програмі **Б. Леопольд: „Українська китиця"**) 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авдиція, **14.00 „Дума" словно-муз. авдиція в українській мові, виг. м-р Мирослав Семчишин із участю двох бандуристів,** 14.30 Батьківський порадник, 14.45 Господарські вістки, 14.50 Біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Маю 13 літ" говорена повість для молоді, 15.15 Технічна скринька, 15.30 Музика з пл., 16.00 Полудневий денник, господарські вістки, 16.20 Фін.-госп. актуалії, 16.30 Пісні у вик. Ф. Плитівни в супр. форт., 16.55 Палестина в очах природника, 17.10 Скрипковий рецитал у супр. фортепіяну, 17.25 Роля комітету розбудови у мешканевім будівництві, 17.35 З піснею по краю, 18.00 Біжучі вістки з міста та провінції, 18.05 Із записника безробітного, 18.15 Для села: Інструкторка як приятелька та дорадниця сільської господині, музика з пл., 18.30 Авдиція для робітників, 19.00 Розр. концерт: орх., спів, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Симф. концерт, 22.00 Комплекс величини і комплекс маленькости, 22.17 Сонати на скр. і форт., 22.55 Інформаційна авдиція, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінчення авдиції, 23.15—23.55 Музика, хор, подає Варшава II.

Середа, 9. листопада 1938.

7.00 Ранішній денник, 7.15 Музика з пл., 8.00 Авдиція для шкіл, 8.10 Добрий-день наймолодшим, 11.00 Для шкіл: Вогнева сторожа іде, авд. для молодших дітей, 11.25 Веселі увертури, з пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полуднева авдиція, 14.00 Рапсодії, з пл., 14.45 Господарські вістки, 14.50 Львівська біржа, 14.55 Програма на завтра, 15.00 „Наш концерт" авд. для молоді з опер Монюшка, 15.30 Музика у вик. орх., 16.00 Пополудневий денник, господарські вістки, 16.20 Чи дитина повинна мати власні гроші, 16.35 Сильветки лютністів, у вик. Гітарового тріа, рецитації, 17.05 Поворот Я. Пілсудського з Магдебурга, 17.20 Квартетові мініятури, у вик. смичк. квартету, 17.40 Свято прикордонної сторожі, промова, музика, рецитації, 18.05 Ява чи сон" авд. для дітей всел. шкіл, 18.30 Гутірка про мову, 18.40 Одиниця чи громада, 19.00 Розр. концерт у вик. орх., спів, 20.35 Веч. денник, метеорольог. вістки, спорт, програма на завтра, 21.00 Оповідання про Шопена: „Етюди", форт., спів, 21.45 Поезія золотого віку, 22.00 Театр Уяви: „Пірат" Байрона, 22.30 Спортові вістки, 22.35 Танк. музика у вик. джез. орх., та солісти. **Леся Німцівна, пісеньки,** 23.05 Закінчення авд., 23.15—23.55 Моцарт із пл. (Варшава II.).

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Неділя, 6. листопада 1938.

БЕРЛІН 10.00 Комунікати, опісля музика та спів, 12.00 Військ. орх., форт. дует, 18.00 Кавова музика, дитячі пісні, сопран, 19.20 Муз. кабарет, 20.10, 21.00 „Птахівник із Тиролю" оп. Целєра, БІЛГОРОД 20.00 21.00 Нар. музика, БУДАПЕШТ 12.30 Оп. орх., 17.10 Циг. музика, 18.30 Спів, 19.10 Словацький і український комунікат, ВІДЕНЬ 9.30 Концерт солістів, 12.00 Симф. орх., 15.15 Смичк. квінтет г-дур Брамса, 16.00 19.00 „Відень грає" концерт орх. і сол., 20.10 21.00 Розр. вечір, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Орх. концерт з участю піяніста Касадезуса, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 22.05 23.00 „Ацис і Галатея" оп. Генделя, МІЛЯНО 17.00 18.00 Розр. музика, МІНХЕН 20.10 21.00 22.00 „Дер Вільдшіц" оп. Льорцінґа, РАДІО ПАРІ 18.00 19.00 Симф. концерт, 21.30 22.00 23.00 „Жако е Колин" ком. оп. Ніколя, РИМ 17.00 18.00 Симф. концерт, 21.00 22.00 23.00 „Сутон" оп. Хрістіча, САРБРІКЕН 20.10 21.00 „Циганське кохання" оп. Легара, СОФІЯ 18.00 Легка музика, 19.00 Популярна музика, 20.00 Спів.

Понеділок, 7. листопада 1938.

БЕРЛІН 18.00 Розр. музика, БІЛГОРОД 18.30 Нар. пісні, 20.00, 21.00 (після комунікату), 22.00 Опера, БУДАПЕШТ 16.20 Військ. орх., 17.30 Спів, 18.40 Форт., 19.10 Комунікат, 20.50, 21.00 Концерт, ВІДЕНЬ 15.30 Форт., 16.00 Концерт орх., ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 20.10, 21.00, 22.00 Симф. концерт, 22.30 Концерт солістів, ГАМБУРГ 20.10 Іт. і нім. оп. музика, ЛЯЙПЦІГ 20.10 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 Концерт солістів, 19.30, 21.00 Розр. музика, 22.00 Розр. концерт, МІНХЕН 21.00 Бахові твори, РАДІО ПАРІ 19.15 Скринька, 20.00 Орх. концерт, 21.15 Пісні, 21.30, 22.00, 23.00, 24.00 Опера, РИМ 17.15 Розр. музика, 21.00 Камер. музика, 21.55, 22.00 Італ. пісні у вик. орх., СОФІЯ 18.15 Легка музика, 18.45 Популярна музика, 20.00 Форт., 20.55, 21.00 Симф. концерт.

Вівторок, 8. листопада 1938.

БІЛГОРОД 18.30 Нар. пісні, 20.00 Спів. рецитал, БЕРОМІНСТЕР 20.10 Симф. концерт, БУДАПЕШТ 17.30 Нар. муз., форт., 19.10 Комунікат, 19.35, 20.00 Опера, 20.45, 21.00 Циг. музика, 22.00 Англ. пісні. ВІДЕНЬ 18.15 Популярна музика, 21.00 „Чотирьох мужиків" оп. Вольф-Феррарі, МІЛЯНО 21.00, 22.00, 23.00 „Сутон" оп. Хрістіча, МІНХЕН 18.45, 19.00 Нар. пісні, РАДІО ПАРІ 19.15 Пісні, 20.00 Орх., 21.15 „Ле Папільон" Шумана, форт. 21.30, 22.00 Концерт, Сен-Саенсові твори, 22.45 Театр Уяви: „Іль Ете... ш коміші", фреска, РИМ 17.15 Форт., аргентинська музика, 22.00 Джезові мельодії, СОФІЯ 18.30 Легка музика, 20.00 Спів. рецитал Кісової.

Середа, 9. листопада 1938.

БІЛГОРОД 20.00 Скринька, БУДАПЕШТ 12.15 Концерт солістів, 19.10 Комунікат, 20.10, 21.00, 22.00 Оперетка, ДАЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 17.30, 19.00 Бетовенівський концерт, 21.15 Камер. орх., ЛІЛЬ 21.30, 22.00, 23.00 „Три вальси" оп. Штравса, ЛЬОНДОН РЕДЖ. 22.20, 23.00 Симф. концерт, МІЛЯНО 17.15 Скринька, 19.30 Розр. музика, 21.00 Комедія, 22.00, 22.35 Камер. і танк. музика, РАДІО ПАРІ 18.05 Орх. концерт, 20.30 Концерт квартету, 21.15 Пісні, 21.30, 22.00 Фр.-бельг. концерт, РИМ 17.15 Танк. музика, 19.30 Розр. музика, 21.00, 22.00 Розр. вечір, СОФІЯ 18.30 Легка музика, 19.00 Твори Цанкова, 19.30, 20.00, 21.00 „Риголето" оп. Верді, СТОКГОЛЬМ 19.30, 20.00 Опереткові мельодії 1858—1938, попурі, 20.55 Форт., ФЛЬОРЕНЦІЯ 19.00 Розр. муз., пісеньки.

БІРЖА

Львів, 5. листопада 1938

ГРОШІ.

Купно-продажа: Бельги бельг. 90·32—89·85. Доляри америк. 5·31·00—5·28·5·. Доляри канад. 5·26·50—5·24·00. Фльорени гол. 290·14—288·40. Франки фр. 14·23—14·13 Франки шв. 121·15—120·35. Фунти анг 25·43—25·27. Гульдени данц. 10·25—99·75. Корони чеськ. 10·75-10·40 Корони дун. 113·50—112·65 Корони норв. 127·.3—126·65 Корони шв. 131·4—13·05 Ліри італ. 19·20—18·60 Марки фінлян. 11·23—11·00 Марки нім. срібні 90·0·—89·00. Тель Авів 25·20—24·50

Папери.

1·4 пів проц. внут. 67·20-65·50 3 інв. 4 ем. 8·.7· серія ненот. 2 ем. 84·88 серія 94·· , 5. конвер 68·.8. 4 прем. дол. 43·00 1 консолід. 68·25—68·00

Акції.

Банк Польський 125·50 Цукор 36·00 Вугіль 35·00—34·.. Лільпоп 88·75—88·00 Островець 63·50, Стараховичі 43·75.
Тенденція дещо слабша.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ"

Львів, дня 5. листопада 1938.
1 кг. масла десер. бльок. без оп. 2·55 зол.
1 кг. масла бочков. вкл. з опак. 3·00 зол.
1 кг. дес. експ. вкл. з оп. дає звичет 2·90.
молоко 17—18 сот.
1 кг. яєць 1·45 зол.
Тенденція на масло та яйця знижкова, на молоко сильна.

НАУКА

ДОСВІДНИЙ КОРЕПЕТИТОР згодиться за дуже малою винагородою уділювати щоденно лекцію з математики. З обсягу школи вселюдної і першої кляси гімназійної. Зголошення до Адміністрації „Діла" під „Математик". 2-2

ЛЬОКАЛІ

ЛЬОКАЛЬ на крамницю з вистав... зараз до винайму. Полчинська 12. Сложнича, молочарня, овочарня вистерекане. Оглядати від год. 9—12. 2300

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА жінка шукає заняття до управи домом і господарства. Зголошення „Діло" під „Самітна". 2296 1—1

СЛУЖНИЦІ, кухарки, бони найдете Пані в Скоровідзу, Зіморовича 14. 2298 1—1

ХТО дасть працю, матеріяльну поміч бувшому старшині У. Г. А.? Арт. маляр, добрий організатор торг.-промисловий, патріот, здоровий, енергійний і без налогів. Ласкаві зголошення під „Арт-маляр" до Адмін. „Діла".

КУПНО — ПРОДАЖ

СКУПОВУЄМО ШКІРИ сирі всілякі: з заяців, кріликів, тхірів, лисів, кун, кіз, телят, худоби і всі інші. Платимо найвищі ціни. Шукаємо купців. Гарбуємо — фарбуємо. Препарація ловецьких трофеїв. Футра готові постачаємо — модернізуємо. Інформаційні цінники 25 с Централя Шкір, Познань, Фоша ч. 31

ВОЛІЧКИ поручає українська кооп. „Вовна" Підвалля 1. 2129 9-10

8% ЛЬОКАТА КАПІТАЛУ. Третю частину нової камениці в осередку Львова продам — готівка 37.000. Письма Адміністрація під: „Дохід 10.000". 2290 2-3

ТІЛЬКИ ми продаємо: гарні, добрі фланелеві сорочки 4.80, теплі вибагливі мужеські бонжурки 9.80, фланелеві піжами 9.80—10.80. „Астра" фабрика білля, Львів, Сикстуська 2. 2299 1—4

РІЖНІ

УПРАВУ РОБІТНІ СУКОНЬ М. КОЗЛОВСЬКА, Львів, Академічна 22. І. п., тел. 235-43 обняла Брониславa КОРЕЙБА, (бувша управителька відділу суконь-костюмів львівських Театрів). Виконання першорядне. Ціни приступні. Побіч Заведення Гаптів. 9/22 2-2

ГОДИННИКИ і біжутерію найпрецизніше направить українська фірма П. Карпинця у Львові вул. Домініканська ч. 7. 1930 79-0

РЕФОРМИ теплі в ріжних ґатунках вже від 1.50 поручає фабрика „ПАВ" СИКСТУСЬКА 1.

ПІЖАМИ теплі мужеські по 9.80, 10.90, 11.90, жіночі 8.90, 9.80, дитячі від 4.90 поручає фабрика „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1.

ЄГЕРОВСЬКЕ білля для пань, панів і дітей, рівнож до міри виробляє у Львові тільки фабрика „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1.

БОНЖУРКИ мужеські по 9.80, 11.50, 14.50 поручає фабрика „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1

КОМПЛЄТИ теплі для пань по 3.40, 3.90, 4.90 поручає фабрика „ПАВ" СИКСТУСЬКА 1.

ХЛОПЯЧІ сорочки фланелеві по 3.30, 4.00 4.60, теплі штанцятка від 1.75, поручає фабрика „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1.

ШЛЯФРОКИ жіночі гімалаєві по 10.90, трикотові 12.90, чорні шовкові 14.90 поручає „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1.

ТЕПЛІ сорочки вічні мужеські по 5.50 жіночі 4.90, 5.90, 6.90, поручає фабрика „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1.

ПОСТЕЛЕВЕ білля в солідному виконанні, рівнож до міри купите Пані найкорисніше просто у фабриці „ПАВ", СИКСТУСЬКА 1. 2281 5-5

КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ УКРАЇНСЬКИХ ІНВАЛІДІВ під управою майстра-інваліда УГА Михайла Рибака у Львові, вул. св. Софії ч. 25 виконує дуже солідно, скоро і дешево мужеські спортові, візитові та маринаркові убрання, священичі реверенди, папістики і колпаки. Дайте працю нашим Інвалідам! 2229 5-5

ПЕРЕРІБКА ковдер 3 зол. РОМАНОВА, Гродзіцьких ч. 4 (біля Ринку). 2166 8 8

СТАРУ ҐАРДЕРОБУ мужеську міняємо на наймодніші бельські матеріяли. — Телефон 114—58. 2298 1—3

ВІЧНІ ПЕРА направляє найкраще „ПРЕЦИЗІЯ", тепер Шайнохи 1. 2297 1—10

СУКНІ вовняні шовкові поручає відома з дешевости фірма **Павлини Міцерової** Львів, ул. Коперника 17.

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

Спец. сифіл., венер. недуг і косметики

Др. ФІШЕР

б. асист. (асистент) Клінік у Берліні, Празі, Відні ерз. КІЛІНСЬКОГО 3 (напроти Б.-д. Кавярні) тел. 251-55. 2143

Новинка в косметиці

ШОВКОВИЙ ПУДЕР Д-РА ТУШИЦЬКОГО

стисло достосований до фізіольогічних функцій шкіри — містить у собі витяг з екзотичних квітів і надає знищеній шкірі свіжий і милий вигляд. Пані, що вживе його тільки раз, уже буде здивована виглядом своєї цери.

Пудер можна дістати в перфумерії „ЛЬОТОС".

СМАК ОРІХОВО-СМЕТАНКОВИЙ

Будинь мігдаловий зі смаком оріхово-сметанковим

Знаменитий

домагайтеся у свого купця

Dr. Oetker

ФАБРИКА ІСТИВНИХ ВИРОБІВ.

Д-р Олександер Лаврівський

ЛЬВІВ, ЛЬВА САПІГИ Ч. 2, ПАРТЕР

Тел. 244-56.

Жіночі недуги — положництво.

Лікування коротkохв. апаратом.

На осінній і зимовий сезон убрання, пальта і футра поручає кравецька робітня **В. ХОМИН** Львів, Домініканська 11. Тел. 283-95

УКРАЇНСЬКИЙ ТЕХНІЧНО-ГОСПОДАРСЬКИЙ ІНСТИТУТ ПОЗАОЧНОГО НАВЧАННЯ

приймає безперервно впис студентів та курсантів на:

1. ВИСОКОШКІЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНО-КООПЕРАТИВНИЙ ВІДДІЛ. 4 роки. Дає вповні фахову освіту, необхідну для праці в кооперативних і громадських установах та приватних підприємствах.
2. ВИСОКА ШКОЛА ПОЛІТИЧНИХ НАУК. 3 роки. Підготовляє до громадської, політичної та журналістичної діяльности.
3. ВИСОКІ КУРСИ ГРОМАДСЬКОЇ АГРОНОМІЇ. 1 рік. Докладно навчають про форми і методи переведення громадсько-агрономічної праці серед українського населення.
4. ТЕХНІКУМ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКОЇ ПРОМИСЛОВОСТИ. 2 роки. Дає фахові знання в ріжних галузях промисловости, що працює на с.-г. сировині.
5. ВИЩІ КУРСИ УКРАЇНОЗНАВСТВА. Півтора року. Систематично ознайомлюють про минуле і сучасне України та українського народу, його культурні скарби і підстави матеріяльного добробуту.
6. КУРСИ БУХГАЛЬТЕРІЇ. 1 рік. Підготовляють книговодів для праці в установах і підприємствах.
7. КУРСИ МОВ: англійської, німецької та французької. Уможливлюють опанувати світові мови для користування чужоземною літературою і пресою.
8. КОРОТКОТЕРМІНОВІ КУРСИ: а) Пасічництво, б) Американське промислове пасічництво, в) Садівництво, г) Городництво, ґ) Консервація та перероблення садовини й городини, д) Оброблення шкіри, е) Миловарство, є) Радіотехніка, ж) Фотографія, з) Теорія музики.

Жадайте проспекти з програмами, правилами вступу і таксами оплат. Висилаються безплатно. На скорішу відповідь присилайте поштову міжнародню марку. Можна замовляти також лише сам підручники. Цінники висилаються безплатно. Прохання висилати на адресу: Ukrajinsky Technicko-Hospodarsky Instytut, Podebrady, Zamek, Tchecoslovaquie.

лікар недуг шкірних, венеричних та лікарської косметики

Роман Лисяк

б. приватний асистент д-ра Е. Фурделла та лікар шкірно-венер. клініки.

Львів, вул. Сикстуська 56

Тапчани, меблеві матеріяли, теплети, дивани і т. п.

Проєктування і виконання комплетного нутра дому у власних заведенних тапицерських і столяр.

Т. Кисяк і сини

ЛЬВІВ, ПЛ. СМОЛЬКИ 4.

1784 Тел. 240-09 і 219-85 19-9

ОГОЛОШЕННЯ

Ф. Тіґер

ЛЬВІВ, ЛЕҐІОНІВ 43

поручає найновіші матеріяли жіночі і мужеські з першорядних бельських виробів. 2266 1—4

Найдешевші меблі в українській кооперативі **АРХО**

Львів, Корняктів 1. Тел.: 272-54

Найкраща українська **ПАСТА** до взуття і підлоги виключно З ФАБРИКИ ХЕМІЧНИХ ВИРОБІВ

„БЛИСК"

ЛЕВИЦЬКИЙ і С-КА

Станиславів, ул. Жупнівського 3

Користайте з небувало дешевої продажі з приводу реконструкції дому і льокалю.

Перфумерія **С. ФЕДЕР**

ТЕПЕР ЛЬВІВ

СИКСТУСЬКА 2.

50 кроків від правого рогу Леґіонів.

Навіть мурин біліє вживаючи цього мила!

Мила Світової Води Уповоложного Матеріялу

ВАШЕ ОЧКО

ГАЛИЦЬКА 1. РІГ РИНКУ

КОРОЛЕВА **ПОМАДОК** до уст в 8-ох відтінках

CLUNY PARIS

ПЕРЕКОНАЙТЕСЯ! і самі провірте

ЧИ у мене найдешевше, у мене вибір найбільший, моя фірма заслуговує на повне довіря

В мене ціни постійні, зазначені на кожнім артикулі!

ПОСТІЙНО КУПУВАТИ В **ЛЕВЕНА** значить: ощаджувати дорогий гріш. Оглядайте 7 окремих вистав і переконайтеся про великий вибір!

ДІМ ТОВАРОВИЙ **ЛЕВ ЛЕВЕН**

Берка 3 — СТАНИСЛАВІВ — Берка 3.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** вигладжує церу склонну до пришців і угрів.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** відмолоджує і виніжнює наскірок.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** надає молодечо-свіжий вигляд.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** усуває зморщки.

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** стягає пори і хоронить перед повставанням угрів

МИЛО Аптикаря **ВІЗЛЯ** хоронить перед повставанням зморщок.

Щоб дати змогу ширшому загалові мати **РАДІОАПАРАТ** наша фірма виконала кілька дешевих типів радіоапаратів. Подаємо ціни: Детекторовий апарат з голосниками зол. 14.—, Одноламповий батер. апарат до відбору закорд. стацій зол. 40.— Двоямповий батер. апарат з голосником зол. 75.—, Трилямповий батер. апарат зол. 90.—. Апарат [illegible] до відбору місцевої стації зол. [illegible] Апарат до відб. місц. стації і праці [illegible] грамофонових плит сили 9 ват, [illegible] надається для шкіл, домів, ресторанів, садів і т. д. зол. 155.—. [illegible] джуємо всякі направи, [illegible] заміну на новочасні типи. Уставляємо збірні антени і под.

РАДІОТЕХНІЧНА РОБІТНЯ **В. МІХЕВИЧ**

Львів, пл. Галицька 7, телеф. 264-[illegible]

Ваґа! Вже відкрита перша українська робітня **бандажів і ортопедії Павла Діґника**

Львів, Сикстуська 46.

виконує: опаски черевні пропуклинові мужеські і жіночі, протези, апарати ортопедичні, корсети і вкладки на плоскі стопи ріжних систем. Тел. 111-19

ФОРТЕПІЯНИ, ПІЯНІНА світової фабрики

Б. СОММЕРФЕЛЬД

Експорт до Англії (Steinway & Sons-London), Америки, Франції, Голяндії, Палестини, Швеції, Цейльону і т. п.

Виключне заступництво:

С. Новацький

Львів, вул. Пілсудського 17.

Єдине заступництво штучних ніг алюмінієвих **„DESSAUTERA"** в Льондоні, поручає всякого роду протези під гарантією — Робітня мех. ортопедична —

СТ. КОХАНЮК

Львів, ул. Фридрихів ч. 2.

МЕТАЛЕВІ ПРЕДМЕТИ **посріблює** фахово Металева Робітня, Ліндого 7. 2287 1—5

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35
1 мм. одношпальтовий в тексті і повищих	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, виміна і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/2	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/4	зол. [illegible]
Остання сторінка 1/8	зол. [illegible]

За редакцію відповідає Олександер Костик Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.